

DE PARAPLU - AFFAIRE

een toneelspel

van LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT STUK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:

Lode Pools
Kerkstraat 21
3560 Lummen

- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Digitale tekstbrochures?

vtadigitaal @ gmail.COM

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:

SABAM
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

PERSONAGES:

WIM GELDHOF, een frituuruitbater (33 jaar)

ELISE BAETEN, zijn ex-vrouw (32 jaar)

MERCIER, een schooldirectrice

ALSTEIN, een onderwijzer

DEPREZ, een mannelijke politie-inspecteur

RAES, een vrouwelijke politie-inspecteur

MEVROUW LE DUC, een rechter

MEESTER STEVENS, een advocaat

DECOR:

Het decor stelt 3 locaties voor:

- het bureau van de schooldirectrice,
- het bureau van de rechter,
- de rechtszaal.

Best staan deze vanaf het begin alle drie op de scène.

In het andere geval werkt men met enkele eenvoudige meubelen en zetstukken.

DEEL EEN

BUREAU SCHOOLDIRECTRICE

(Mevrouw Mercier zit achter haar bureau. Wim Geldhof klopt aan.)

WIM- Goedendag, mevrouw de directrice.

MERCIER- Goedendag. Ga zitten.

WIM- Jij kent mij?

MERCIER- Mijnheer Geldhof.

WIM- Inderdaad.

MERCIER- De vader van Kurt van 4A.

WIM- Dit klopt.

MERCIER- Welk goed nieuws?

WIM- Zoals jij wellicht weet, zijn mijn vrouw en ik een tijd geleden gescheiden. De rechtszaak heeft een hele tijd aangesleept.

MERCIER- Dit kennen wij.

WIM- Veertien dagen geleden is de definitieve uitspraak gevallen. Mijn ex-vrouw en ik krijgen elk om de 14 dagen het hoederecht over onze zoon. De voorbije 14 dagen was mijn vrouw aan de beurt. Vanaf vandaag is het aan mij.

MERCIER- Heb jij hiervan een officieel document?

WIM- Ja. Voor de school heb ik er een kopie van laten maken.

(Meteen overhandigt hij de kopie aan de directrice.)

MERCIER- Dit is heel verstandig. Ik breng de klastitularis mijnheer Alstein op de hoogte. Hij houdt wel een oogje in het zeil. Verwacht jij, problemen hieromtrent?

WIM- Ik weet het niet. Sedert mijn vrouw en ik uit elkaar zijn gegaan, heb ik haar enkel nog gezien in de rechtszaal.

MERCIER- Zij heeft daar geen problemen verkocht?

WIM- Zij heeft er haar mond haast niet opengedaan.

MERCIER- Dan gaat het wel meevallen.

WIM- Hoe doet Kurt het in de klas?

MERCIER- Ook dit valt mee. Vorige week nog ben ik in zijn klas op bezoek geweest. Hij werkt zeer goed mee.

WIM- Hij is het grootste slachtoffer van onze scheiding.

MERCIER- Hopelijk vangen jullie hem allebei heel goed op.

WIM- Zelf doe ik in ieder geval hiervoor mij best.

MERCIER- Je vrouw doet ook wel hetzelfde.

WIM- Ik vraag Kurt niet, hoe het daar meevalt.

MERCIER- Dit is verstandig van je. Heb jij voor vandaag iets afgesproken met je ex?

WIM- Dit was niet nodig. Zij heeft ook een afschrift van het vonnis. Gisteren heb ik Kurt verwittigd, dat ik hem vandaag na schooltijd kom afhalen. Ongetwijfeld heeft hij dit zijn moeder verteld.

MERCIER- Het leven is niet eenvoudig, mijnheer Geldhof.

WIM- Tegen wie zeg je het?

MERCIER- Met de beste bedoelingen beginnen wij een relatie. Maar wat deze met zich mee gaat brengen, moeten wij afwachten. .. Jij baat nog altijd je frituur uit?

WIM- Ik woon nog op hetzelfde adres. Mijn vrouw is vertrokken. Jullie kennen haar huidige adres?

MERCIER- Die zaak is in orde. Eventuele mededelingen van de school komen terecht zowel bij haar als bij jou.

WIM- Ik neem best nog even contact op met mijnheer Alstein?

MERCIER- Dit doe ik wel. Hij zorgt er dan voor, dat Kurt straks bij jou terechtkomt.

WIM- Te 16 uur, aan de schoolpoort?

MERCIER- Ja. Jij kent mijnheer Alstein?

WIM- Ja. Een zeldzame keer komen hij en zijn vrouw wel eens bij mij in de frituur.

MERCIER- Dit komt dan in orde. Als er in de toekomst vragen of problemen opduiken in verband met de school, kan jij altijd terecht bij mijnheer Alstein of bij mij. Wij zorgen er dan voor, dat die problemen zo vlug mogelijk van de baan geraken.

WIM- Hartelijk dank hiervoor. Ik moet nu nog een paar boodschappen doen. Even voor 16 uur ben ik hier terug. Tot straks.

SCHOOLPOORT

(Geluiden van nogal uitgelaten kinderen, roepende ouders en straatgeruchten.
 Wim Geldhof staat zijn zoon op te wachten. Blijkbaar ziet hij hem aankomen. Mijnheer Alstein nadert, hij heeft Kurt bij de hand. Alstein overhandigt Kurt aan Wim. Een korte woordenwisseling tussen Alstein en Wim. Ook even een woordje van Wim tot zijn zoon.
 Elise verschijnt, een chic geklede dame met opvallende schoudertas en veelkleurige paraplu. Resoluut stapt zij toe op Wim. Zonder een woord tot hem te richten, slaat zij hem met de paraplu op het hoofd. Plots verstommen de geluiden wat. Wim grijpt naar zijn gezicht. Elise rukt hem Kurt uit de hand. Meteen verdwijnt zij resoluut met een wat verbouwereerde Kurt. De geluiden zwellen opnieuw aan. Een verraste Alstein toont aanvankelijk geen enkele reactie. Uiteindelijk heeft hij wel enige belangstelling van de aan het hoofd bloedende Wim Geldhof.)

BUREAU DIRECTRICE

(Een duidelijk genietende mijnheer Alstein komt het bureau binnen.)

ALSTEIN- Dit had je moeten zien! Mevrouw Geldhof sloeg haar ex met haar paraplu een gekloven wenkbrauw!

MERCIER- Waarom?

ALSTEIN- Zomaar! Zij wou niet, dat hij hun zoon kwam afhalen.

MERCIER- Hij heeft nu toch het hoederecht.

MERCIER- (Geamuseerd) Blijkbaar niet volgens haar.

MERCIER- Ik had je toch gevraagd, Kurt te overhandigen aan de vader.

ALSTEIN- Dit heb ik gedaan.

MERCIER- De moeder is er met de kleine vandoor.

ALSTEIN- Dit is niet mijn schuld. Ik heb hem aan de vader bezorgd.

MERCIER- Waar is mijnheer Geldhof nu?

ALSTEIN- Mevrouw Vuylsteke heeft hem voor verzorging meegenomen naar onze infermerie.

MERCIER- Was dit niet jouw taak?

ALSTEIN- Mevrouw Vuylsteke was mij al voor. Jij kent haar.

MERCIER- Had jij die slag met de paraplu niet kunnen voorkomen?

ALSTEIN- Niemand had die voelen aankomen. Er stond nochtans heel wat volk.

MERCIER- En niemand die reageerde?

ALSTEIN- Met zo'n affaire bemoei je je best niet. Voor je het weet, incasseer je zelf zo'n slag.

MERCIER- Zelfs te midden van al dat volk, wist zij zich niet in bedwong te houden?

ALSTEIN- Jij kent die vrouw toch! Zij is alles behalve een gemakkelijke. Geldhof heeft thuis nooit iets te zeggen gehad.

MERCIER- Het verwondert jou precies niet, dat zij uit elkaar zijn gegaan?

ALSTEIN- "Zij" is het afgestapt. Hij is hiervoor veel te braaf. In de frituur destijds stond zij hem voortdurend te kleineren, waar de klanten bij zaten.

MERCIER- En hij liet dit zomaar gebeuren?

ALSTEIN- Hij heeft zich altijd gedragen als een sloef. (Geamuseerd) Ja, jij had haar daar zo-even moeten zien afkomen, bijna als een briesende stier. Recht op hem af!

MERCIER- Jij had haar moeten tegenhouden.

ALSTEIN- Aan die slag had ik mij helemaal niet verwacht. Zelf had ik veel geluk, dat zij ook mij niet heeft geraakt! Dit scheelde maar een haar!

MERCIER- Hoe is het nu met die man gesteld?

ALSTEIN- Ik weet het niet, maar de slag kwam goed aan.

MERCIER- Kan jij eens gaan informeren in de infirmerie?

ALSTEIN- Dadelijk komt hij hier wel langs.

MERCIER- Als al het volk weg is?

ALSTEIN- Met zo'n oog durft hij zich hier op dit ogenblik niet laten zien.

MERCIER- Ga toch maar eens informeren, hoe het met hem is gesteld.
ALSTEIN- Ik moet dringend naar huis.

MERCIER- Op die vijf minuten steekt het niet. Ongetwijfeld rekent die man erop, dat jij je om hem bekommert. Vraag hem ook, of hij hier nog even wil langskomen.

BUREAU DIRECTRICE

(De inspecteurs Deprez en Raes kloppen aan. Zij drukken de directrice de hand.)

DEPREZ- Inspecteur Deprez.

RAES- Inspecteur Raes.

MERCIER- Goedendag, allebei. Welk goed nieuws?

DEPREZ- Wij zijn op zoek naar wat inlichtingen. Misschien kan jij ons helpen.

MERCIER- Graag tot jullie dienst.

DEPREZ- Naar het schijnt heeft er hier daarstraks een vechtpartij plaatsgevonden.

RAES- Onmiddellijk na schooltijd.

MERCIER- Hier bij de schoolpoort?

DEPREZ- Ja.

MERCIER- Een vechtpartij zou ik dit niet durven noemen. Iemand heeft gemeend, heel even haar regenscherm te moeten misbruiken.

DEPREZ- Kan jij ons hierover iets meer vertellen?

MERCIER- Mag ik jullie eerst vragen, wie jullie naar hier heeft gestuurd?

DEPREZ- Wij komen op eigen initiatief. In het centrum vernamen wij, dat er hier is gevochten. Wij dachten: "Misschien moet er hiervan een proces-verbaal worden opgesteld."

MERCIER- Het gaat toch over mevrouw Geldhof?

RAES- Mevrouw Baeten.

MERCIER- Dit is inderdaad haar meisjesnaam. Ik noem haar nog altijd mevrouw Geldhof, omdat zij de moeder is van onze leerling Kurt Geldhof.

- DEPREZ- Hoelang zijn die ouders al gescheiden?
- MERCIER- Wanneer zij thuis precies is vertrokken, weet ik niet. Het ging daar al een hele tijd de verkeerde kant uit.
- RAES- Wat versta jij onder "al een hele tijd"?
- MERCIER- Zelf wist ik hiervan al meer dan een jaar.
- RAES- Toen die vrouw thuis vertrok, heeft zij haar zoontje meegenomen?
- MERCIER- Ja.
- RAES- En het verbleef al die tijd bij haar?
- MERCIER- Dit weet ik niet met zekerheid, maar die indruk had ik. Daarstraks is mijnheer Geldhof naar hier gekomen met de uitspraak van de rechtbank. Voortaan verblijft Kurt om de 14 dagen bij de moeder of de vader.
- DEPREZ- Heb jij dit document gezien?
- MERCIER- Ik heb er zelfs een afschrift van.
- RAES- Vandaag moest hij naar de vader?
- MERCIER- Voor de allereerste keer.
- DEPREZ- Hoe reageerde de kleine hierop?
- MERCIER- Dit weet ik niet. Ik heb mijnheer Alstein de klastitularis gevraagd, Kurt na schooltijd te overhandigen aan de vader.
- DEPREZ- Dit is gebeurd?
- MERCIER- Dit heb ik met mijn eigen ogen gezien, hier door dit raam.
- DEPREZ- Kan jij ons hierover wat meer vertellen?
- MERCIER- Mijnheer Geldhof stond zijn zoontje op te wachten hier vlak bij de schoolpoort. Toen de klas van mijnheer Alstein de poort naderde, haalde mijnheer Alstein Kurt uit de rij. Hij bracht hem tot bij mijnheer Geldhof.
- RAES- Stribbelde het kind tegen?
- MERCIER- Hiervan heb ik niets gemerkt. Heel even hebben de vader en de leerkracht iets tot elkaar gezegd.
- RAES- Wat is "heel even"?
- MERCIER- Heel precies kan ik dit niet zeggen, maar dit was een kwestie van seconden. Dan verscheen plots mevrouw Geldhof...

RAES- (Verbetert) Mevrouw Baeten.

MERCIER- Mevrouw Baeten. Meteen gebruikte die haar regenscherm.

DEPREZ- Waarvoor?

MERCIER- Om mijnheer Geldhof op het hoofd te slaan.

DEPREZ- Jij hebt dit duidelijk gezien?

MERCIER- Ja.

DEPREZ- Was er vooraf een woordenwisseling tussen de man en de vrouw?

MERCIER- Hiervoor was er volgens mij geen tijd.

DEPREZ- Geen dus?

MERCIER- Neen.

DEPREZ- Vertel verder.

MERCIER- Mevrouw Baeten is dan resoluut vertrokken, met Kurt aan de hand.

RAES- Weende de kleine?

MERCIER- Dit heb ik niet kunnen zien.

RAES- Hoe werd er gereageerd?

MERCIER- Jij bedoelt?

RAES- Door mijnheer Geldhof en door de leerkracht?

MERCIER- Dit weet ik niet. Ik heb mij meteen naar buiten begeven. Hierdoor heb ik ze beiden even uit het oog verloren.

DEPREZ- Hoe reageerden de omstaanders?

MERCIER- Ook dit heb ik niet gezien.

DEPREZ- Jij weet dus niet met zekerheid, of er een reactie is geweest van wie dan ook?

MERCIER- Dat mijnheer Geldhof zou hebben gereageerd, zou mij erg verwonderen. Hij bloedde nogal erg aan zijn hoofd.

DEPREZ- Maar jij weet dit niet met zekerheid?

MERCIER- In ieder geval heb ik geen reactie van hem gezien.

RAES- Waar is het kind nu?

MERCIER- Ik veronderstel, nog bij de moeder.

RAES- Mijnheer Geldhof is hem niet gaan terughalen?

MERCIER- Mijnheer Geldhof is op dit ogenblik bij de oogarts. Wij hebben hem hier verzorgd aan de wenkbrauw. Voor alle zekerheid is een van onze leerkrachten, mevrouw Vuylsteke, nu met hem naar de oogarts.

DEPREZ- Komt mijnheer Geldhof nadien nog langs hier?

MERCIER- Ik veronderstel van wel. Zijn auto staat hier nog geparkeerd vlak bij de schoolpoort.

DEPREZ- Jij weet niet, wanneer hij ongeveer gaat terug zijn?

MERCIER- Neen.

DEPREZ- Zijn ze al lang weg?

MERCIER- Al meer dan een uur.

DEPREZ- Lang kunnen zij dan niet meer wegblijven.

MERCIER- Ik veronderstel, dat accidenten bij de oogarts voorrang krijgen.

DEPREZ- (Lichtjes geamuseerd) Jij "veronderstelt" nogal veel, mevrouw.

RAES- Op dit ogenblik is mijnheer Alstein niet meer op school?

MERCIES- Ik v... vrees, dat jullie hem zelfs bij hem thuis niet gaan vinden. Hij moest dringend een van zijn dochters ergens naartoe brengen.

DEPREZ- Mijnheer Geldhof heeft nog geen contact gezocht met de politie?

MERCIER- Ongetwijfeld heeft hij hiervoor nog geen tijd gevonden. Ik weet zelfs niet, of hij dit wel van plan is.

RAES- Slagen en verwondingen! En een ontvoering!

MERCIER- Ik weet niet, hoe momenteel de verstandhouding is tussen die man en zijn vrouw.

RAES- Niet erg fameus, als wij jou hier bezig horen.

DEPREZ- Heb jij er bezwaar tegen, dat wij hier wachten tot mijnheer Geldhof terug is?

RAES- Jij moet niet dringend naar huis?

MERCIER- Ik wacht hier ook op de terugkeer van mijnheer Geldhof. Ik ben erg benieuwd, hoe het met hem is gesteld.

BUREAU DIRECTRICE

(Inspecteur Deprez heeft plaatsgenomen achter het bureau. Hij en inspecteur Raes ondervragen Wim Geldhof.)

DEPREZ- Hoe voel jij je, mijnheer Geldhof?

WIM- Het gaat.

DEPREZ- Een arts heeft je oog verzorgd?

WIM- Hij heeft de wenkbrauw genaaid.

DEPREZ- En het oog zelf?

WIM- De oogchirurg heeft het grondig bekeken met een microscoop, en hij heeft foto's genomen. Er waren nogal wat wachtende patiënten. Daarom verwacht hij mij morgen opnieuw voor een nieuw, nauwkeuriger onderzoek.

DEPREZ- Het oog zelf is niet geraakt?

WIM- Toch wel. Maar over de ernst hiervan, durft hij zich nog niet definitief uitspreken. De buitenkant lijkt beschadigd. Maar of dit een blijvend letsel gaat opleveren...

RAES- Zie jij met dat oog nog normaal?

WIM- Het is ingepakt.

RAES- Ja, ja. Maar tijdens het onderzoek?

WIM- Dit viel niet mee.

RAES- Het deed pijn?

WIM- Ik kon het moeilijk openhouden.

DEPREZ- Vertel eens precies, wat er hier daarstraks is gebeurd. De directrice van deze school heeft mij een kopie bezorgd van de uitspraak van het gerecht, betreffende het hoederecht van je zoontje.

(Deprez raadpleegt het document.)

DEPREZ- Wim Geldhof. Dit ben jij toch?

WIM- Ja.

DEPREZ- En... Elise Baeten is je vrouw?

WIM- Mijn ex-vrouw.

DEPREZ- Hoelang zijn jullie al gescheiden?

WIM- Officieel nog altijd niet, die zaak blijft maar aanslepen. Maar mijn vrouw is er al 2 jaar vandoor.

RAES- Met je zoontje?

WIM- Ja.

DEPREZ- Hebben jullie meer dan één kind?

WIM- Neen.

DEPREZ- Hoe vaak kwam je zoon tijdens deze periode bij jou?

WIM- Nooit.

DEPREZ- Jij hebt hem nooit gezien?

WIM- In het begin heb ik meermaals geprobeerd met hem contact te krijgen, maar dit lukte nooit.

RAES- Je vrouw belette dit?

WIM- Als zij zag dat "ik" aanbelde, deed zij zelfs niet open.

RAES- Jij legde je hierbij neer?

WIM- Aanvankelijk wel. Ik dacht, dat zij wel zou bekoelen. Maar uiteindelijk heb ik mij moeten wenden tot het gerecht. Mijn familie drong hier op aan.

DEPREZ- Wanneer precies nam jij contact op?

WIM- Ongeveer een jaar geleden.

DEPREZ- Dit löste niets op?

WIM- Er was meteen een voorlopige regeling. Maar telkens ik mijn zoon wou gaan afhalen, werd er niet opengedaan.

DEPREZ- Jij had politiebegeleiding kunnen vragen.

WIM- En dan?

DEPREZ- Dan hadden wij aangebeld in jouw plaats.

WIM- Het resultaat zou niet anders zijn geweest.

RAES- Jij hebt niet veel vertrouwen meer in je ex-vrouw?

WIM- Met reden.

DEPREZ- Jij kent haar intussen maar al te goed?

RAES- Het heeft nooit echt geklikt tussen jullie beiden?

- WIM- Hierop antwoord ik liever niet. Dit is iets tussen haar en mij.
- DEPREZ- Jullie hebben ooit samen een frituur geëxploiteerd?
- WIM- Gedurende zeven jaar.
- DEPREZ- Dit lukte dan toch.
- WIM- (Zonder enige overtuiging) Ja.
- RAES- Omdat jij altijd je mond hield?
- WIM- Omdat zij altijd haar zin kon doen.
- RAES- Nu is er dús eindelijk een uitspraak van het gerecht?
- WIM- Ja.
- DEPREZ- Een gedeeld hoederecht.
- RAES- Hoe reageerde je ex-vrouw hierop?
- WIM- Naar gewoonte heeft zij ook voor de rechter haar mond niet opengedaan.
- DEPREZ- Kurt was nog bij haar, en de eerste twee weken had zij het hoederecht? Heb jij haar verwittigd, dat jij vandaag na schooltijd je zoon hier kwam afhalen?
- WIM- Ik heb Kurt verwittigd.
- DEPREZ- Haar zelf niet?
- WIM- Neen.
- RAES- Jij hebt Kurt gevraagd, dat hij zijn moeder de boodschap zou overbrengen?
- WIM- Ja.
- RAES- Hoe reageerde hij hierop?
- WIM- Dit weet ik niet precies. Ik heb zijn nichtje gevraagd, Kurt de boodschap over te brengen. Beide kinderen ontmoetten mekaar dagelijks op school.
- RAES- Was het wel verstandig van je, zelf niet langs je ex te gaan?
- WIM- Zelfs haar bellen had geen zin. Zij zou weer niet hebben opgenomen.
- DEPREZ- Jij bent daarstraks naar hier gekomen, om je zoontje af te halen. Hoe verliep dit precies?
- WIM- Natuurlijk wou ik Kurt niet mēslopen. Daarom was ik goed op tijd hier.

- DEPREZ- Hoe laat?
- WIM- Rond half vier al kwam ik aan hier bij de school. Ik wou een goede parkeerplaats. Ik heb nog één tijdje gewacht in de wagen.
- DEPREZ- Tot?
- WIM- Ongeveer kwart voor vier. Dan heb ik mij begeven tot vlak bij de schoolpoort.
- DEPREZ- Uiteraard was jij hier niet alleen?
- WIM- Er stonden groepjes ouders met elkaar te praten.
- DEPREZ- Jij voegde je hierbij?
- WIM- Ik hield mij wat apart. Voor geen geld wou ik Kurt missen.
- DEPREZ- Jij stond daar helemaal in je eentje?
- WIM- Bewust! Dan zijn de leerkrachten met hun leerlingen naar buiten gekomen. Mijnheer Alstein was een van de eersten.
- RAES- Rond de schoolpoort was het op dat ogenblik natuurlijk erg druk?
- WIM- Inderdaad. Mijnheer Alstein was duidelijk op de hoogte van mijn komst. Bij de schoolpoort hield hij halt met zijn leerlingen. Meteen haalde hij Kurt uit de rij, en bracht hij hem tot bij mij.
- RAES- Waar bevond jij je precies?
- WIM- Net binnen de schoolpoort. Mijnheer Alstein kwam dus naar mij toen, en overhandigde mij Kurt. Ik was net bezig, hem hiervoor te bedanken. En ineens zag ik mijn ex-vrouw zwaaien met haar paraplu.
- DEPREZ- Jij had haar niet eerder opgemerkt?
- WIM- Dan had ik geprobeerd, die slag te ontwijken. Nu kreeg ik hiertoe niet de kans.
- DEPREZ- Zij trof jou vlak op het hoofd?
- WIM- Vlak boven mijn linkeroog. Meteen greep ik naar mijn gezicht. Toen rukte zij mij Kurt uit de hand.
- DEPREZ- Jij was niet in staat, haar dit te beletten?
- WIM- Ik was te zeer verrast.
- DEPREZ- Zij was er meteen vandoor?

WIM- Zij leek heel erg gehaast.

RAES- Jij probeerde niet meer, haar tegen te houden?

WIM- Hiervoor had ik te veel problemen met mijn oog.

RAES- De omstaanders? Hoe reageerden zij?

WIM- Dit weet ik niet. Ik was vooral bezorgd om dat bloed.

RAES- Jij hebt niet gezien, dat iemand probeerde je ex tegen te houden?

WIM- Hiervan heb ik niets gemerkt.

DEPREZ- Mijnheer Alstein? Heeft hij gereageerd?

WIM- Hij stuurde mij hier op school naar de infirmerie.

DEPREZ- Ook hij heeft Kurt dus niet kunnen tegenhouden?

WIM- Waarschijnlijk heeft hij hieraan niet gedacht.

DEPREZ- Wie stonden daar nog bij jou, behalve mijnheer Alstein?

WIM- Dit weet ik niet. Ik had enkel oog voor mijn zoon.

DEPREZ- Jij herinnert je toch iemand?

WIM- Wel van de allereersten, die al rond kwart voor vier aan de school arriveerden. Maar waren zij er nog, toen mijn ex verscheen? En hebben zij iets gemerkt van het incident?

RAES- Mijnheer Alstein is dus je voornaamste getuige?

WIM- Ja.

DEPREZ- Wat ben jij nu van plan? Jij gaat toch je zoontje terughalen?

RAES- Wij willen je hierbij vergezellen.

WIM- Kurtje zal ook heel erg zijn geschrokken. Ik wil, dat hij eerst wat tot rust kan komen.

RAES- Jij dient toch een klacht in?

WIM- En dan?

RAES- Dan wordt er meteen opgetreden tegen je ex. Wat zij heeft gedaan, is een regelrechte ontvoering.

DEPREZ- Met geweld! Zoiets kunnen wij niet ongestraft laten!

WIM- Op dit ogenblik ben ik niet in staat, om een beslissing te nemen. Ik moet hierveerst nog eens ernstig over nadenken.

- DEPREZ- Vandaag ga jij dus geen enkele actie ondernemen tegen je ex?
- WIM- Ter wille van mijn zoontje?
- RAES- In ieder geval doen wij verder met ons onderzoek.
- DEPREZ- Mevrouw Mercier hebben wij al verhoord. Wij gaan ook nog eens langs bij mijnheer Alstein.
- WIM- Kan dit alles zo discreet mogelijk?
- DEPREZ- Natuurlijk.
- RAES- Mijnheer Geldhof, jij bent bang van je ex.

BUREAU DIRECTRICE

(De inspecteurs Deprez en Raes wachten Alstein op.)

- DEPREZ- Mijnheer Alstein.
- ALSTEIN- Goedendag, mijnheer en mevrouw.
- RAES- Dag.
- DEPREZ- Jij kan je eventjes voor ons vrijmaken?
- ALSTEIN- De directrice heeft mijn klas overgenomen.
- RAES- (Geamuseerd) Jij hebt haar ook eens aan het werk gezet?
- ALSTEIN- Voilà! Wij hebben hier ook een kleine bar vlak naast de leraarskamer. Wij kunnen daar beter gaan zitten.
- DEPREZ- Hier redden wij ons wel.
- ALSTEIN- Ginds kan ik jullie eens trakteren.
- DEPREZ- (Lichtjes geamuseerd) Geen alcohol tijdens onze dienst.
- ALSTEIN- Wij hebben ook koffie.
- DEPREZ- Het hoeft echt niet. Gisteravond nog zijn wij op zoek geweest naar jou.
- ALSTEIN- Mijn gebuur heeft het mij verteld. Maandagavond gaat mijn dochter altijd naar de fitness. Ik heb haar tot daar gebracht. Ginds in de cafetaria ben ik een oud studiemakker tegengekomen. De rest kunnen jullie wel raden?

- RAES- (Geamuseerd) Om je dochter terug te halen, heb jij geen tweede keer moeten rijden?
- ALSTEIN- (Geamuseerd) Wij hebben ons geld nuttiger besteed.
- DEPREZ- Jij weet, waarvoor wij hier zijn?
- ALSTEIN- Dat geval van gisteren?
- DEPREZ- Het geval Geldhof.
- RAES- Jij hebt dit van dichtbij meegemaakt?
- ALSTEIN- Van heel dicht. (Geamuseerd) Bijna van te dicht!
- DEPREZ- Zij heeft jou toch niet bedreigd?
- ALSTEIN- Gelukkig niet! Maar zij miste mij maar op een haar!
- RAES- Jij kent de Geldhofs goed?
- ALSTEIN- Heel goed. Al van voor zij mekaar kenden.
- DEPREZ- Vertel.
- ALSTEIN- Ik heb altijd de gewoonte gehad, geregeld een wandeling te maken in de vrije natuur. Al jaren volg ik dezelfde wandelroute. Die loopt langs de tennisvelden.
- RAES- (Plagerig) Jij passeert daar toevallig?
- ALSTEIN- (Geamuseerd) Er is daar een ruim terras. Het is er gezellig, om even te verpozen.
- DEPREZ- (Geamuseerd) Jij passeert daar niet voor de knappe, jonge dames in tennisrokje?
- ALSTEIN- (Geamuseerd) Jij komt daar ook, hoor ik.
- DEPREZ- Graag zelfs!
- ALSTEIN- Daar heb ik hen leren kennen.
- RAES- Waren zij toen al een koppel?
- ALSTEIN- Nog niet, maar zij tennisten er wel allebei. Wim Geldhof was een groot talent. (Geamuseerd) Als die was blijven verder doen, hadden Federer en Nadal wellicht minder grand slams gewonnen.
- DEPREZ- En mevrouw?
- ALSTEIN- Ook zij sloeg naar de bal, maar meestal ernaast.
- DEPREZ- Waarom tenniste zij dan?
- ALSTEIN- Zij wist, dat zij het perfecte lichaam had, voor een

tennisrokje en een T-shirtje.

DEPREZ- Zij kwam er, om in deeskijker te lopen?

ALSTEIN- Om haar ijdelheid te laten strelen. Daar op de tennisvelden hebben zij mekaar leren kennen, en is hun "romance" begonnen.

RAES- (Geamuseerd) Zij speelden gemengd dubbel?

ALSTEIN- Zover is het nooit gekomen. Hiervoor lagen hun capaciteiten veel te ver uit elkaar.

DEPREZ- Als Geldhof zo'n talent was, waarom is hij dan nooit doorgebroken?

ALSTEIN- Hij heeft er de kans niet toe gekregen. Op een gegeven moment was Elise zwanger.

DEPREZ- (Geamuseerd) Zij hadden de bal misgeslagen?

ALSTEIN- Neen, neen! Het was raak! Zij zijn toen vlug getrouwd. Op de tennisvelden hebben wij hen nooit meer teruggezien. Of het waar is weet ik niet, Maar ik heb altijd horen vertellen, dat Kurt is verwekt onder de douches van de tennisclub.

DEPREZ- (Lichtjes geamuseerd) Dit gaan wij toch maar niet in ons verslag zetten.

RAES- Zij zijn dan samen een frituur begonnen?

ALSTEIN- Van toen de kleine er was.

RAES- Lukte dit?

ALSTEIN- Meteen hadden zij succes. Wim heeft verstand van eten klaarmaken. Hij heeft de hotelschool gevolgd.

DEPREZ- Hij heeft ten andere nog altijd zijn frituur.

ALSTEIN- En zijn vaste klanten.

RAES- Wat was "haar" taak daar?

ALSTEIN- Veel heb ik haar daar nooit zien doen. Wim bevond zich altijd aan het kookvuur en de tapkast. Hij maakte de gerechten, en hij diende ze op. Zij zat dan aan het uiteinde van de tapkast op een barkruk met een portootje of een cava.

RAES- Werken deed zij niet?

ALSTEIN- Meestal op een barkruk met haar benen overeen, onderhield zij zich met sommige klanten.

DEPREZ- De happy few?

ALSTEIN- Meestal het wat chiquere volk, dat zij goed kende.

RAES- Ondanks het feit, dat zij er een rustig leventje leidde, is zij het er toch afgestapt.

ALSTEIN- Al na 7 jaar.

RAES- Waarom?

ALSTEIN- Ik denk, dat zij het al lang beu was.

RAES- (Geamuseerd) En dat zij haar man beu was?

ALSTEIN- Dat ook natuurlijk.

DEPREZ- Kwam jij er als klant?

ALSTEIN- Af en toe.

DEPREZ- Had jij haar vertrek zien aankomen?

ALSTEIN- Ik heb altijd gezegd, dat die twee niet bij elkaar pasten.

DEPREZ- Waarom niet?

ALSTEIN- Twee gans tegengestelde karakters.

DEPREZ- Zelfs die twee gaan soms samen.

RAES- Misschien is er een derde in het spel?

ALSTEIN- Wat Wim betreft, zeker niet. En wat zij uitsteekt achter hoek of kant, komt zij mij niet vertellen.

RAES- Ook haar heb jij nooit gezien met iemand anders?

ALSTEIN- Gezien niet. Maar wat ik af en toe over haar hoor, is niet om verder te vertellen.

RAES- Onder andere?

ALSTEIN- Dat er voortdurend chique auto's geparkeerd staan vlak voor haar deur.

DEPREZ- Dit is niet verboden.

ALSTEIN- Neen. Maar bij mij thuis en bij jullie staan er zo geen.

DEPREZ- De dag van gisteren, wat weet jij ons hierover te vertellen?

ALSTEIN- 's Middags vroeg de directrice mij, Kurt na schooltijd mee te geven met de vader. Ik heb dit dus gedaan.

RAES- Heb jij er vooraf met Kurt over gesproken?

ALSTEIN- Hij was ervan op de hoogte, dat zijn vader hem kwam halen.

RAES- Wat vond hij hiervan?

ALSTEIN- Blijkbaar vond hij dit normaal.

RAES- Zei hij dit?

ALSTEIN- Hij heeft niet speciaal gereageerd. Kurt is nogal zuinig met zijn woorden.

DEPREZ- Toen jij hem na schooltijd uit de rij haalde, ging hij gewillig mee?

ALSTEIN- Ja.

DEPREZ- Was hij nogal gespannen?

ALSTEIN- Eerder benieuwd.

DEPREZ- Jij hebt Kurt dan in de handen van zijn vader gegeven?

ALSTEIN- Die sprak mij heel even aan.

DEPREZ- Waarover?

ALSTEIN- Dit herinner ik mij zelfs niet meer. Schuin van ons zag ik ineens mevrouw op ons af geschoten komen. Aan haar gezicht en haar haast merkte ik meteen, dat zij iets van plan was. Ook Wim keek toen in een flits de kant uit van zijn vrouw. Meteen kreeg hij dit slag van de paraplu.

DEPREZ- Hij kon die onmogelijk nog ontwijken?

ALSTEIN- Hiervoor kwam hij veel te plots. Had hij mij niet opzij zien kijken, dan had hij waarschijnlijk ook niet die kant uit gekeken. Dan was die slag terechtgekomen op zijn achterhoofd. De gevolgen waren dan waarschijnlijk veel minder zwaar geweest.

RAES- Hoe reageerde Kurt, toen hij dit zag?

ALSTEIN- Dit heb ik niet gezien. Ik kon niet alle kanten tegelijk uitkijken. Toen zij hem meetrok, keek hij wel wat gespannen.

RAES- Was hij erg geschrokken?

ALSTEIN- Eerder verrast.

RAES- Weende hij?

ALSTEIN- Hiervan heb ik niets gemerkt.

RAES- Jij hebt die vrouw niet proberen tegen te houden?

ALSTEIN- Ik heb mij meteen bekommerd om de toestand van de vader.

DEPREZ- Kurt is vandaag niet in de klas?

ALSTEIN- Neen.

DEPREZ- Heeft zijn moeder je iets laten weten?

ALSTEIN- Neen.

DEPREZ- Denk jij, hem nog ooit hier op school terug te zien?

ALSTEIN- Waarschijnlijk wacht de moeder nu af, wat er verder gaat gebeuren. Zij kan hier nu moeilijk 's avonds haar kleine komen afhalen. Velen hebben gezien, wat zij hier gisteravond heeft uitgespookt.

RAES- Waarom had zij die paraplu bij? Het regende toch niet.

ALSTEIN- Die paraplu behoort bij haar gewone attributen. Zie je mevrouw Baeten, dan zie je ook een paraplu, een chique schoudertas, een veelkleurig sjaaltje, en noem maar op.

RAES- Alles assorti?

ALSTEIN- Altijd! Wat zij ook aan heeft!

RAES- Die paraplu duidt dus niet op voorbedachtheid?

ALSTEIN- Absoluut niet.

RAES- Jij bent onze bevoorrechte getuige.

ALSTEIN- Hoe bedoel jij?

DEPREZ- Bij het proces word jij ongetwijfeld opgeroepen als getuige nummer één.

ALSTEIN- Waarom? Ik weet van niets!

DEPREZ- Jij stond er het dichtst van allemaal bij.

ALSTEIN- Dit heeft niets te betekenen! Ik had enkel oog voor Kurt en zijn vader!

DEPREZ- Jij zag die vrouw naderen. Jij zag, dat zij iets in het schild voerde.

RAES- Jij zag, hoe zij die slag toediende.

ALSTEIN- Hierover kan ik mij niets meer herinneren.

DEPREZ- Je verhaal van zo-even volstaat ruimschoots.

ALSTEIN- Ik zit hier voor niets tussen!

RAES- Jij bent een bevoorrechte getuige.

ALSTEIN- Ik heb niets gezien!

DEEL TWEE

BUREAU RECHTER

LE DUC- Jij bent Katrien Mercier?

MERCIER- Ja, mevrouw de juge.

LE DUC- Schooldirectrice?

MERCIER- Ja, mevrouw de juge.

LE DUC- Jij weet, dat het hier gaat om de zaak Geldhof?

MERCIER- Ja, mevrouw de juge.

LE DUC- Laat die "juge" er maar vanaf... Kurt Geldhof is een leerling van jouw school?

MERCIER- Ja, mevrouw... Dit wil zeggen...

LE DUC- (Onderbreekt) Ja of neen?

MERCIER- Ja, mevrouw. Maar hij is al een tijdje afwezig... Sedert die vechtpartij.

LE DUC- Vechtpartij?

MERCIER- Die slag met de paraplu. Ik heb die onwettige afwezigheid gemeld aan de onderwijsinspectie. Tot op heden heb ik hierop nog geen antwoord ontvangen.

LE DUC- Op het ogenblik van dat paraplu-incident was hij dus leerling van jouw school?

MERCIER- Wij hebben hem nog altijd niet uitgeschreven, mevrouw. Zonder een wettige reden van school veranderen, kan niet in de loop van het schooljaar.

LE DUC- (Begint wat haar geduld te verliezen) Hij "was" toen toch leerling van jouw school?

MERCIER- Ja, mevrouw.

LE DUC- Goed! Meer hoeft ik niet te weten. Wat is er die bewuste dag precies gebeurd? Kan jij mij dit eens kort en bondig vertellen?

MERCIER- Dit staat allemaal in het politierapport, dat jij hebt ontvangen.

LE DUC- Dit weet ik, mevrouw. Ik heb dit zelfs gelezen. Maar ik

wil dit nog eens horen uit jouw mond. Met wat meer details. Jij bevond je toen vlakbij de feiten?

MERCIER- Ik zag wat er gebeurde, vanuit het raam van mijn bureau.

LE DUC- Hoe groot is die afstand?...Ongeveer?

MERCIER- Ongerveer 30 meter.

LE DUC- Waarom stond jij daar bij het raam?

MERCIER- Vlak na schooltijd is dit zo een beetje een gewoonte van mij.

LE DUC- Jij houdt graag wat toezicht, bij het vertrek van je leerlingen?

MERCIER- Je weet maar nooit, wat er kan gebeuren.

LE DUC- Jij stond daar niet speciaal voor Kurt Geldhof? Jij vreesde niet, dat er met hem iets ging mislopen?

MERCIER- Neen, mevrouw.

LE DUC- Toch kreeg jij "hem" in het oog, te midden al die wirwar bij de schoolpoort?

MERCIER- Ik wist, dat zijn vader hem kwam halen. Toen ik mijnheer Alstein Kurt uit de rij zag halen, herinnerde ik mij dit. Daarom hield ik beiden even in het oog. Ik zag, hoe mijnheer Alstein Kurt aan de vader overhandigde. Die slag met de paraplu volgde meteen.

LE DUC- Wat bedoel jij met "meteen"?

MERCIER- Praktisch op hetzelfde ogenblik.

LE DUC- De man en de vrouw hadden vooraf geen woordenwisseling?

MERCIER- Neen.

LE DUC- Hiervan ben jij heel zeker?

MERCIER- Hiervoor was er helemaal geen tijd.

LE DUC- Wie stond daar nog in de onmiddellijke buurt, behalve de dader en het slachtoffer?

MERCIER- Kurt uiteraard, en mijnheer Alstein.

LE DUC- Daar stond nog meer volk.

MERCIER- Iemand anders kan ik mij niet meer herinneren.

LE DUC- Hiervoor stond jij er te ver vanaf?

MERCIER- Ik heb er niet op gelet.

- LE DUC- Vanop 30 meter keek jij naar een grote groep volwassenen en kinderen. Ben jij wel zeker, van wat jij op zo'n afstand hebt gezien?
- MERCIER- Natuurlijk, mevrouw. Anders zou ik dit niet vertellen.
- LE DUC- Ongewijfeld hinderden sommigen je zicht.
- MERCIER- Die slag heb ik, duidelijk gezien, mevrouw.
- LE DUC- Toch ben jij toen niet toegesneld?
- MERCIER- Hiervoor was ik te laat. De enigen waarom ik mij nog kon bekommeren, waren mijnheer Geldhof en mijnheer Alstein.
- LE DUC- Naar Kurt zelf heb jij niet meer omgekeken?
- MERCIER- Hiervoor kwam ik te laat. Zijn moeder was al met hem vertrokken.
- LE DUC- Ken jij Kurt goed?
- MERCIER- Zoals ik al onze leerlingen ken, mevrouw.
- LE DUC- Hoe is dit?
- MERCIER- Ik breng nogal wat bezoeken aan de klassen. Hierbij probeer ik de kinderen te observeren. Kurt kreeg hierbij zeker zoveel aandacht als al die anderen.
- LE DUC- Speciale aandacht?
- MERCIER- Ik wist van de problemen in het gezin. In zo'n geval probeer ik te achterhalen, welke impact dit heeft op het kind.
- LE DUC- Welke indruk had jij van Kurt?
- MERCIER- Een lieve jongen. Verstandig, ... rustig, ... beleefd, ... gevoelig.
- LE DUC- Kan jij mij dit laatste eens aantonen met een voorbeeld?
- MERCIER- Nog niet zo lang geleden heb ik een opstel van hem gelezen. De titel luidde: "Die dag was ik echt gelukkig!". Hierin beschreef hij een uitstap naar zee, samen met zijn vader en zijn moeder.
- LE DUC- Interessant.
- MERCIER- Inderdaad. Hij toonde hierin geen voorkeur, noch voor de vader, noch voor de moeder. Beiden kwamen hierin ongeveer evenveel aan bod, beiden vol goede karaktereigenschappen.
- LE DUC- Zij waren toen al gescheiden?

MERCIER- Al ruim een jaar. Maar in dat opstel van hem, was dit niet het geval. Duidelijk genoot hij hiervan.

LE DUC- Heb jij hem hierover aangesproken?

MERCIER- Hiervoor was ik te verrast,... en te gegeneerd.

LE DUC- Wellicht heb jij een mooie kans laten voorbijgaan.

MERCIER- Wellicht.

LE DUC- Had jij soms contact met de moeder?

MERCIER- Iedere morgen bracht zij Kurt naar school, en iedere avond kwam zij hem afhalen. Als wij mekaar ontmoetten, bleef het meestal bij het zeggen van een goedendag.

LE DUC- Zij zocht nooit contact?

MERCIER- Ik had de indruk, dat zij hieraan geen behoefte had.

LE DUC- En jij?

MERCIER- Ook hier heb ik wellicht een mooie kans laten voorbijgaan. Zij leek ook altijd zo gehaast.

LE DUC- Jij had de indruk, dat het klikte tussen haar en Kurt?

MERCIER- Hierover heb ik nooit iets verkeerd gemerkt.

LE DUC- En de vader?

MERCIER- Mijnheer Geldhof zag ik praktisch nooit.

LE DUC- Was hij niet geïnteresseerd in zijn zoon?

MERCIER- Dit zou ik niet durven beweren.

LE DUC- De school organiseert geregeld oudercontacten?

MERCIER- Ook hier heb ik hem nooit gezien. Ik weet, dat hij het erg druk heeft met zijn frituur. Vooral 's avonds op het tijdstip, dat wij onze oudercontacten organiseren.

LE DUC- Misschien is hij bang, zijn vrouw daar te ontmoeten?

MERCIER- Dit zou ook kunnen. Hoewel! De moeder heb ik daar bij mijn weten ook nooit ontmoet.

BUREAU RECHTER

LE DUC- Inspecteur Deprez?

DEPREZ- Ja, mevrouw.

LE DUC- Inspecteur Raes?

RAES- Dit klopt.

LE DUC- Ik heb jullie proces-verbaal betreffende de zaak Geldhof doorgenomen. Hier en daar had ik graag nog wat verduidelijking... Wie gaf jullie de opdracht, deze zaak te onderzoeken?

(Heel even bezien Deprez en Raes mekaar.)

LE DUC- Zijn jullie gestuurd door jullie commissaris? Of heeft iemand anders jullie opgebeld?

DEPREZ- Wij vernamen het gebeurde op het marktpllein, tijdens een controle daar.

RAES- Aan het einde van de schooltijd wordt daar veel geparkeerd op de stoepen.

DEPREZ- Een voorbijganger vertelde ons, dat er werd gevochten bij de poort van de basisschool in de Wolvenstraat.

LE DUC- Jullie zijn daar dan op eigen initiatief naartoe gereden?

DEPREZ- Ja, mevrouw.

LE DUC- Jullie werden hierover door niemand opgebeld?

DEPREZ- Neen.

LE DUC- Niemand vond het nodig, de politie erbij te halen?

RAES- Er was die voorbijganger op het marktpllein.

LE DUC- Wie was dit?

(Deprez en Raes bezien mekaar.)

LE DUC- Jullie kenden hem niet? En jullie hebben zijn naam niet gevraagd?

RAES- Neen.

LE DUC- (Wat schamper) Jullie vonden dit niet belangrijk?... In jullie proces-verbaal hebben jullie het voortdurend over die vechtpartij. Er was toch ook een ontvoering. Interesseerde die jullie niet?

DEPREZ- Natuurlijk wel, mevrouw.

RAES- Die twee hoorden samen.

LE DUC- Ik lees nochtans niet veel over die ontvoering. Wisten jullie, dat die kleine die avond thuishoorde bij de vader?

- RAES- De schooldirectrice mevrouw Mercier heeft het ons verteld.
- LE DUC- Waarom zijn jullie hem dan niet gaan terughalen?
- DEPREZ- Wij zijn gereden tot op het adres van de moeder. Wij hebben daar aangebeld, maar er kwam niemand opendoen.
- LE DUC- Jullie hebben niet verder aangedrongen?
- RAES- Wij hebben meermaals aangebeld.
- LE DUC- Was zij thuis?
- DEPREZ- Dit weten wij niet.
- LE DUC- Wat denken jullie?
- RAES- Wij denken van wel.
- LE DUC- Waarom denken jullie dit?
- RAES- Naar het schijnt heeft deze mevrouw de gewoonte, niet te komen opendoen.
- DEPREZ- Wij hebben ook geprobeerd, naar binnen te kijken.
- LE DUC- Heel eventjes?
- DEPREZ- De vader heeft ons gevraagd, ter wille van Kurt niet te veel te ondernemen.
- RAES- Naar het schijnt, is die jongen nogal gevoelig.
- LE DUC- (Lichtjes ironisch) Naar het schijnt?
- RAES- De vader vertelde ons dit.
- LE DUC- Hebben jullie Kurt zelf gesproken?
- RAES- Zijn vader had liever, dat wij de jongen met rust lieten.
- DEPREZ- Dit is ten andere meer iets voor een kinderpsycholoog.
- LE DUC- Die heeft intussen al zijn werk gedaan.
- RAES- (Lichtjes geamuseerd) Is die binnengeraakt?
- LE DUC- Ik veronderstel van wel, vermits ik hier een verslag van hem heb. (Lichtjes ironisch) Hij heeft misschien iets langer naar binnen gekeken. Kroongetuige van heel deze zaak is onderwijzer Alstein.
- DEPREZ- De slag met de paraplu gebeurde net op het ogenblik, dat hij Kurt aan de vader overhandigde.

LE DUC- Hij stond er dus vlakbij?

DEPREZ- Oog in oog.

LE DUC- En hij heeft niets gezien?

RAES- Naar het schijnt, keek hij op het ogenblik van de slag in de richting van Kurt.

LE DUC- Jullie geloven dit?

RAES- Het zou natuurlijk kunnen.

LE DUC- Jullie hebben hem niet gevraagd, wie er nog rond stonden?

DEPREZ- Mijnheer Alstein herinnerde zich niemand.

LE DUC- Jullie hebben hierover geen verdere navraag gedaan?

DEPREZ- Neen.

LE DUC- Ook de dag daarop zijn jullie na schooltijd daar niet meer op zoek gegaan naar mogelijke getuigen?

DEPREZ- Stonden die daar ook de dag voordien?

LE DUC- Jullie hadden hun dit kunnen vragen. Kinderen worden haast altijd afgehaald door dezelfde personen. Meestal wachten die zelfs op dezelfde plaats. Sommigen van hen moeten toch iets hebben gezien.

RAES- Er hebben zich geen getuigen aangemeld.

LE DUC- Voor jullie een reden te meer, om zelf initiatief te nemen... De directrice mevrouw Mercier zag het gebeuren vanuit haar bureau?

RAES- Dit klopt.

LE DUC- Op welke afstand was dit?

RAES- Een dertigtal meter.

LE DUC- Op dat ogenblik was het daar zeer druk.

RAES- Jij weet ook, hoe het er op het einde van de schooltijd bij de schoolpoort aan toe gaat.

LE DUC- Wat er temidden van al dat volk gebeurde, zag zij duidelijk vanop afstand. Hebben jullie eens nagetrokken, of dit wel kan?

(Deprez en Raes bezien mekaar.)

LE DUC- Jullie hebben daar ter plaatse geen soort reconstructie gehouden?

- DEPREZ- Neen.
- LE DUC- Jullie hebben zelf niet eens door dit raam gekeken?
- DEPREZ- Wij vonden dit niet echt nodig.
- RAES- Wij geloofden mevrouw Mercier. Mevrouw geniet een goede reputatie.
- DEPREZ- Hieraan twijfel ik geen ogenblik. Maar ook zulke mensen kunnen zich al eens vergissen.
- RAES- Wat er die dag daar aan die schoolpoort is gebeurd, was voor ons heel duidelijk.
- LE DUC- Nochtans vertelt niet iedereen hierover hetzelfde. Vaak komt het juist aan op de details... .. Jullie passeren nogal eens langs het huis van mevrouw Baeten, de ex van Geldhof?
- DEPREZ- Dit gebeurt geregeld.
- LE DUC- Ik neem aan, dat jullie dit huis al eens even in het oog hebben gehouden?
- DEPREZ- Omdat wij daar toen niet zijn binnengegaan, gebeurt dit wel eens.
- LE DUC- Naar ik heb vernomen, staan daar geregeld chique auto's voor de deur geparkeerd.
- RAES- Mijnheer Alstein vertelde ons dit.
- LE DUC- (Lichtjes geamuseerd) Jullie hebben toch al eens gekeken, of dit klopt?
- RAES- Hij heeft inderdaad gelijk.
- LE DUC- Dit zijn altijd dezelfde auto's?
- RAES- Een BMW Grand Coupé en een Jaguar XF.
- LE DUC- (Lichtjes geamuseerd) Jullie weten toevallig niet, wie hiervan de eigenaars zijn?
- RAES- Neen.
- LE DUC- (Geamuseerd) Tiens! Voor één keer eens geen vrouwelijke nieuwsgierigheid.
- RAES- (Geamuseerd) Als jij wil, zullen wij dit eens natrekken.
- LE DUC- (Geamuseerd) Laat maar... Over die oogkwetsuur van mijnheer Geldhof vind ik zeer weinig terug in jullie proces-verbaal.

DEPREZ- Zij staat vermeld.

LE DUC- Heel summier.

DEPREZ- Het is toch aan de behandelende oogchirurg, om hierover een rapport te schrijven.

LE DUC- Misschien hadden jullie hem dit gevraagd?

DEPREZ- Wij verwachtten, dat jij dit wel zou doen.

LE DUC- Hebben jullie nog iets toe te voegen aan jullie proces-verbaal?

(Heel even bezien Deprez en Raes mekaar.)

DEPREZ- Niet dat wij weten.

LE DUC- Dan verwacht ik jullie beiden binnenkort hier op de zitting.

DEPREZ- Wij zullen er zijn, mevrouw.

BUREAU RECHTER

LE DUC- Wanneer heb jij die uitspraak van de rechtbank ontvangen?

WIM- Enkele dagen voor zij in werking trad.

LE DUC- Hoe was jouw reactie hierop?

WIM- Mijn ex en ik kregen evenveel hoederecht. Ik vond dit een wijze beslissing.

LE DUC- Jij kon ermee leven?

WIM- Absoluut.

LE DUC- Heb jij nog met je vrouw gesproken? Voor de regeling in werking trad? Tussen jullie beiden moesten er toch bepaalde afspraken worden gemaakt.

WIM- Jij bedoelt?

LE DUC- Waar zou jij Kurt gaan opvangen? Hoe gebeurde de overdracht van kledij, speelgoed, eventuele medicamenten, en zo?

WIM- Wat dit alles betreft, hadden mijn moeder en ik zelf al wat spullen verzameld.

LE DUC- Tussen jou en je ex was er geen enkele afspraak?

- WIM- Neen.
- LE DUC- Wist zij dan wel, dat jij je zoon op die bewuste dag aan de schoolpoort zou komen afhalen?
- WIM- Op school had Kurt een nichtje, Silke. Wij hadden haar gevraagd, Kurt te verwittigen.
- LE DUC- Aan een kind?
- WIM- Zij is 12 jaar, en zeer verstandig. Kurt moest dan op zijn beurt zijn moeder op de hoogte brengen.
- LE DUC- Ben jij wel zeker, dat dit allemaal is gebeurd?
- WIM- Volgens Silke toch.
- LE DUC- En op de juiste manier?
- (Wim zwijgt.)
- LE DUC- Vind jij deze gang van zaken normaal? Kinderen jouw werk laten doen?
- WIM- Je doet niet altijd, wat je wil.
- LE DUC- Jij bent toch volwassen.
- WIM- Om afspraken te maken, moet je beiden van goede wil zijn.
- LE DUC- Bij jullie was dit niet zo?
- WIM- Neen.
- LE DUC- Jij hebt het geprobeerd?
- (Wim zwijgt.)
- LE DUC- Neen dus.
- WIM- Zij was van alles op de hoogte, vermits zij daar aan de schoolpoort verscheen.
- LE DUC- Misschien kwam zij, om Kurt af te halen.
- WIM- Zij wist heel goed, wat zij daar kwam doen.
- LE DUC- Dat was?
- WIM- Mij eens de les komen lezen.
- LE DUC- Toen je zoontje je voor de allereerste keer terugzag, hoe was zijn reactie toen?
- WIM- Heel normaal. Hij glimlachte naar mij.
- LE DUC- Hij was blij?

- WIM- Ietwat onwennig misschien.
- LE DUC- Bij hem was er dus geen vuiltje aan de lucht?
- WIM- Kurt is een gevoelige, maar ook een gemakkelijke jongen. Met hem kan je moeilijk problemen krijgen.
- LE DUC- De tegenpool van zijn moeder?
- WIM- Wat zijn karakter betreft, heeft hij van zijn moeder zeer weinig geërfd.
- LE DUC- Jij schijnt je ex heel goed te kennen.
- WIM- (Lichtjes ironisch) Dit is niet moeilijk.
- LE DUC- Had jij je dan niet aan die reactie van haar kunnen verwachten?
- WIM- Niet op dat ogenblik, en op die plaats?
- LE DUC- Toen Kurt haar vertelde, dat jij hem ~~aan de~~ schoolpoort zou komen afhalen, heeft zij toen bij jou niet gereageerd?
- WIM- Zij heeft niets van zich laten horen.
- LE DUC- Dit verontrustte jou niet?
- WIM- Ik had niets anders van haar verwacht.
- LE DUC- Haar verschijning aan de schoolpoort was voor jou een pure verrassing?
- WIM- Ik had nooit verwacht, dat zij dit zo in het openbaar zou riskeren.
- LE DUC- Zij geneerde zich zelfs niet voor al die omstaanders?
- WIM- Blijkbaar niet.
- LE DUC- Jij hebt haar met Kurt laten vertrekken.
- WIM- Op dat ogenblik was ik totaal verbouwereerd. Ik stond daar trouwens met mijn gezicht vol bloed. Ik wou mij daar zo rap als mogelijk uit de voeten maken.
- LE DUC- Jij schaamde je?
- WIM- Meer voor haar, dan voor mijzelf.
- LE DUC- Jij bent heel zeker, dat je ex je die slag heeft toegebracht?
- WIM- Wie anders?

LE DUC- Op dat ogenblik keek jij naar je zoon, jij werd ver-
rast. Toch heb jij haar duidelijk gezien?

WIM- In een flits.

LE DUC- Diezelfde avond had jij Kurt nog kunnen terughalen.

WIM- Met een ingepakt oog? En dan het andere ook nog laten
dichtslaan?

LE DUC- Je had je kunnen laten begeleiden.

WIM- Het was al laat, toen ik thuiskwam van de oogchirurg en
de politie. Normaal had mijn frituur nog moeten open-
gaan. Ik heb zelf nog wat gegeten, en mijn ouders waren
langsgekomen. Ik kon hen moeilijk daar alleen laten zit-
ten.

LE DUC- Zij hadden vernomen, wat jou was overkomen?

WIM- Die zelfde avond nog wist heel de gemeente dit.

LE DUC- Hoe reageerden zij?

WIM- Verslagen en verontwaardigd natuurlijk. Zij hadden be-
loofd, mij te helpen om Kurt zo goed mogelijk op te
vangen. Mijn moeder heeft mij wat eten gemaakt. En mijn
vader heeft de klanten, die voor de gesloten deur ston-
den, naar huis gestuurd.

LE DUC- En 's Anderendaags?

WIM- Wat kon ik zelf toen nog veel doen? Ik heb naar de school
gebeld, maar Kurtje was daar niet meer komen opdagen.

LE DUC- Jij verwachtte dit?

WIM- Natuurlijk. Als Kurt terug verscheen, zou de directrice
mij iets laten weten. Ik wacht nog altijd op haar tele-
foontje.

LE DUC- Zelf heb jij verder niets meer ondernomen?

WIM- Neen.

LE DUC- Jij hebt er ook geen politie bijgehaald?

WIM- Wat zou dit hebben geholpen? Naar het schijnt, hebben zij
op eigen houtje nog geprobeerd, Kurt terug te halen.
Ook dit is niet gelukt.

LE DUC- Jij had ons moeten verwittigen. Wij waren daar wel bin-
nen geraakt.

WIM- En dan?

LE DUC- Dan had jij je zoon teruggezien. Hoelang is het geleden,
dat jij hem nog bij je hebt gehad?

WIM- Ongeveer twee jaar.

LE DUC- Die jongen wordt totaal van je vervreemd, als dit nog niet het geval is.

WIM- Hij weet wel, dat ik nog altijd veel om hem geef.

LE DUC- "Voelt" hij dit wel?

WIM- Silke vertelt hem geregeld over mij.

LE DUC- Jij geeft haar af en toe wel een cadeautje mee voor Kurt?

WIM- Vroeger heb ik dit meermaals geprobeerd. Maar dit ge-
raakte zelden tot bij hem. En als het er al eens geraak-
te, was dit niet voor lang.

LE DUC- Het werd hem afgenomen?

WIM- Ja.

LE DUC- Hoe zie jij jullie toekomst?

WIM- Mijn toekomst "met" Kurt? Voorlopig niet rooskleurig.
Maar ooit gaat de jongen wel inzien, wat er aan de hand
was.

LE DUC- Jij denkt, dat hij jouw huidige houding gaat begrijpen?

WIM- Ja.

LE DUC- Als hij intussen maar geen verkeerde indruk over jou op-
doet!

WIM- Ooit begrijpt hij mij wel.

LE DUC- Wees hierover toch maar niet te zeker.

WIM- Kurtje is verstandig.

LE DUC- Welke uitspraak verwacht jij aan het einde van dit pro-
ces?

WIM- Jij bent verstandig genoeg, om de juiste beslissing te
nemen.

LE DUC- Hoederecht fifty-fifty?

WIM- Dit zou ik ten zeerste waarderen.

LE DUC- Maak er deze keer dan beter gebruik van!

WIM- (Lichtjes geamuseerd) Misschien kan jij achteraf wat
toezicht houden.

- LE DUC- Jij verwacht, dat dit gaat nodig zijn?
- WIM- Het zou best eens kunnen.
- LE DUC- Laten wij het nog even hebben over die paraplu-affaire. Jij houdt toch de bewijzen bij, van wat het jé allemaal heeft gekost?
- WIM- Die vind ik wel terug.
- LE DUC- Jij hebt ze nu niet meegebracht?
- WIM- Neen.
- LE DUC- Bezorg ze mij zo spoedig mogelijk. Denk ook aan een doktersbewijs van dat blijvend oogletsel. Heb jij dit al?
- WIM- Nog niet.
- LE DUC- Hoeveel procent invaliditeit heeft de dokter vastgesteld?
- WIM- Dit weet ik niet precies.
- LE DUC- De oogarts heeft jou dit toch verteld?
- WIM- Ik ben het vergeten.
- LE DUC- Zoiets vergeet je toch niet!
- WIM- Op dat ogenblik zat ik met iets anders in mijn hoofd. Ik was nogal zenuwachtig.
- LE DUC- (Eerder streng) Vergeet die doktersverklaring niet te vragen.
- WIM- Ik zal eraan denken.
- LE DUC- Zie jij weer goed met dat linkeroog?
- WIM- Dit valt wel mee.
- LE DUC- Erg overtuigend klinkt dit niet!
- WIM- Soms als ik schuin naar boven kijk met dit linkeroog, zie ik dingen dubbel.
- LE DUC- Jij bedoelt?
- WIM- Als ik naar een voorbijvliegende vogel kijk, zie ik er soms twee in plaats van één. Heel even maar. En er is ook altijd een schrammetje op het beeld. Maar voor de rest...
- LE DUC- Ook dit vind jij niet zo erg?
- WIM- Je leert ermee leven.

LE DUC- Zoals met zoveel in jouw geval! (Wat medelijdend)
Geldhof! Geldhof!

BUREAU RECHTER

LE DUC- (Ietwat ironisch) Mevrouw Baeten, blij jou nog eens te zien. Dit was lang geleden. Op de meeste van mijn uitnodigingen stuurde jij je kat.

STEVENS- (Vriendelijk) Vanaf nu komt er hierin verandering, mevrouw.

LE DUC- Jij hebt meester Stevens meegebracht? Een wijze beslissing.

STEVENS- Voor gewone burgers zijn onze wetten alles behalve eenvoudig. Zij kunnen best wat juridische bijstand gebruiken. Dit is de reden, waarom mevrouw Baeten in het verleden ertegenop zag, om naar hier te komen. Zij vreesde hier voor schut te staan.

LE DUC- Is dit de echte reden, mevrouw Baeten?

ELISE- Ja.

LE DUC- Het was niet, dat jij je van de werking van het gerecht niet veel aantrok?

STEVENS- Zeker niet, mevrouw.

LE DUC- Ik had dit antwoord liever uit de mond van mevrouw gehoord, meester.

STEVENS- Mevrouw is niet zoveel van zeggen.

LE DUC- (Lichtjes ironisch) Op jouw aanraden?

STEVENS- (Lichtjes geamuseerd) Toch niet.

LE DUC- Laten wij beginnen met de paraplu-affaire. Mevrouw Baeten, jij geeft toe, dat jij die bewuste dag na schooltijd Wim Geldhof die slag hebt toegebracht?

(Elise beziet Stevens. Deze knikt wat onopvallend.)

ELISE- Ja.

LE DUC- Waarom deed jij dit?

STEVENS- Mevrouw kwam om haar zoontje af te halen, mevrouw. Zij was totaal verrast, op dat ogenblik haar man daar aan te treffen.

LE DUC- Is dit zo, mevrouw?

ELISE- Ja.

LE DUC- Vooraf was er niets afgesproken tussen hem en jou?

ELISE- Neen.

LE DUC- Ook je zoontje Kurt had je hieromtrent niets verteld?

(Elise bezielt Stevens.)

STEVENS- Zoiets kan je toch geen afspraken noemen, mevrouw.

LE DUC- Hierin moet ik je gelijk geven. Verstandig was dit allerm minst van mijnheer Geldhof. Maar dit zorgt er wel voor, dat het woord "verrassing" hier niet meer aan de orde kan zijn.

STEVENS- Mijnheer Geldhof probeerde zijn gewezen vrouw in het openbaar uit te dagen.

LE DUC- Is dit zo?

ELISE- Ja.

LE DUC- Op welke manier?

ELISE- Hij lachte mij uit!

LE DUC- Tiens.

ELISE- Vlak in mijn gezicht!

LE DUC- Mijnheer Geldhof beweert, jòu niet eens te hebben zien aankomen.

ELISE- Dit liegt hij!

LE DUC- Getuigen geven hem nochtans gelijk.

STEVENS- Hoe kunnen zij met zekerheid weten, wat mijnheer Geldhof al dan niet heeft gezien?

LE DUC- Zij vertelden mij, wat "zij" hebben gezien.

STEVENS- Gemeend te hebben gezien!

LE DUC- Heeft mijnheer Geldhof jou op dat bewuste ogenblik iets gezegd?

ELISE- Hij heeft mij uitgelachen!

LE DUC- Maar hij heeft niets gezegd?

(Elise zwijgt.)

STEVENS- De toestand van mevrouw Baeten op dat ogenblik moet jij goed begrijpen, mevrouw. Zij was heel erg bekommerd om haar zoontje. Zij alleen had heel de tijd voor hem gezorgd. En nu zou zij hem aan zijn lot moeten overlaten.

LE DUC- Mijnheer Geldhof ging ervoor zorgen.

STEVENS- Dit had hij dan al veel eerder kunnen doen. Geldhof daagde mevrouw Baeten uit. Die slag met de paraplu was een dwangimpuls, een onbedwingbare reactie. Het gevolg van een voor mevrouw Baeten ondraaglijk leed.

LE DUC- Kom, kom, meester.

STEVENS- (Sterker) Een onbewingbare reactie, mevrouw!

LE DUC- Op dat ogenblik beseftte jij toch, wat jij deed?

STEVENS- Helaas te laat.

LE DUC- Ik stelde die vraag aan mevrouw. Weer had ik liever haar antwoord gehoord.

(Elise antwoordt niet.)

LE DUC- Mijnheer Geldhof stond daar met zijn gezicht vol bloed. Heb jij je om je slachtoffer bekommerd?

STEVENS- Op dat ogenblik had mevrouw andere zorgen aan haar hoofd.

LE DUC- (Met meer aandrang) Heb jij je toen om je slachtoffer bekommerd, mevrouw?

ELISE- Ik had toen andere zorgen.

LE DUC- Neen dus. Heb jij je nadien bij hem verontschuldigd?

ELISE- Waarom wel?

LE DUC- Jij beseft nog altijd niet, dat jij toen je boekje te buiten bent gegaan?

STEVENS- Het was gewoon een onbedwingbare reactie, mevrouw. Mevrouw Baeten heeft zich toen onmiddellijk bekommerd om haar zoontje.

LE DUC- Jij bent toch van plan, de kosten van die slagen en verwondingen aan mijnheer Geldhof te vergoeden?

STEVENS- Natuurlijk, mevrouw. Wij willen wel graag vooraf even die ziekenhuis-, dokters- en apothekersrekeningen in-
kijken en bestuderen.

LE DUC- Ik denk niet, dat dit een probleem gaat opleveren, meester. Kunnen wij hiermee die paraplu-affaire afsluiten?

(Geen reacties)

- LE DUC- Laten wij het dan nu hebben over die ontvoering.
- STEVENS- Nooit is er sprake geweest van een ontvoering. Iedereen wist, waar Kurt naartoe was.
- LE DUC- Er was een uitspraak van het gerecht. Mevrouw Baeten had hiervan een afschrift ontvangen. Zij wist dus, dat Kurt op dat ogenblik thuishoorde bij zijn vader.
- STEVENS- Een vader, die zich nooit om zijn zoontje heeft bekommerd.
- LE DUC- Misschien kreeg hij hiertoe niet de kans. Toen mevrouw een einde maakte aan haar relatie met mijnheer Geldhof, heeft zij Kurt zomaar meegenomen. Zonder enig overleg met haar man.
- STEVENS- Is het nu ook al verkeerd, je te bekommeren om je eigen kind? Eigenlijk verdient zij hiervoor alle respect!
- LE DUC- Naar zijn zeggen, heeft mijnheer Geldhof vaak naar zijn zoontje willen vragen. Hiertoe kreeg hij nooit de kans. De deur van mevrouw Baeten bleef altijd dicht. Haar telefoon werd nooit opgenomen.
- ELISE- Kan die leugenaar dit bewijzen?
- LE DUC- Die pogingen tot telefoontjes kunnen wij laten natrekken, mevrouw. Heb jij graag, dat wij dit doen?
- STEVENS- Mevrouw wachtte de uitspraak van het gerecht af. Dit is toch normaal. Dat deze wat lang op zich liet wachten, is toch niet haar schuld.
- LE DUC- Ga jij nu de schuld van heel het gebeuren bij het gerecht leggen, meester. Er is altijd een voorlopige regeling geweest.
- STEVENS- Ik heb alle respect voor het gerecht, mevrouw. Ik wil alleen maar aantonen, dat mijn cliënte niet te kwader trouw heeft gehandeld.
- LE DUC- Hierover oordelen "wij" wel, meester... De uitspraak van het gerecht is er gekomen. Mevrouw heeft hiervan een afschrift ontvangen. Toch heeft zij hieraan geen gevolg gegeven.
- STEVENS- (Wat sterker) Omdat er tussen haar ex en haarzelf geen afspraken waren gemaakt!
- LE DUC- Hiervoor had zij zelf het initiatief kunnen nemen. Is dit gebeurd?
- (Elise antwoordt niet.)
- LE DUC- Mevrouw Baeten, waarom weiger jij voortdurend de uitspraak van het gerecht te aanvaarden?

- ELISE- Die onnozelaar is niet in staat, voor mijn zoontje te zorgen!
- LE DUC- Dit zeg jij.
- ELISE- Dit is zo!
- STEVENS- Die man is asociaal, mevrouw. Hij heeft een erg gesloten karakter. Van niets of niemand trekt hij zich iets aan.
- LE DUC- Hij vraagt toch een deel van het hoederecht.
- ELISE- Om mij te pesten! Hij is een grote egoïst!
- STEVENS- Veel gevoelens heeft hij niet. Wij moeten die man nog voor de eerste keer zien lachen.
- LE DUC- (Licht ironisch) Zo lopen er meer mensen rond. Dit is nog geen reden, om hem het hoederecht over zijn zoon te ontzeggen.
- STEVENS- Hiervoor heeft hij geen tijd. Van de morgen tot de avond zit hij in zijn frituur.
- LE DUC- Hard werken is niet meteen een slechte eigenschap. Integendeel.
- ELISE- Hij ziet zijn zoontje niet eens staan!
- STEVENS- Wat gaat dat kind daar bij hem de ganse dag doen? Broertjes en zusjes heeft hij niet. En andere kinderen komen er al evenmin over de vloer.
- LE DUC- (Tot Elise) Krijgt Kurt bij jou veel bezoek van vriendjes?
- ELISE- "Ik" ben er voor hem!
- STEVENS- Bij zijn vader moet hij de ganse dag proberen, zelf zijn plan te trekken. Een kind van tien jaar! Hij kan daar af en toe wat teevee kijken, of gamen. Maar niet de hele tijd. Niet dag na dag! Niet uur na uur!
- LE DUC- In die buurt wonen er nog andere kinderen? Vriendjes, die hij geregeld eens kan uitnodigen.
- ELISE- Ik heb daar bijna acht jaar gewoond! Nooit heb ik daar een ander kind op bezoek weten komen!
- LE DUC- Dan heb jij er toen waarschijnlijk ook nooit een uitgenodigd?
- ELISE- "Ik" was er voor hem!
- LE DUC- Ook de vader vindt wel een oplossing, om al eens bij zijn zoon te zijn, mevrouw.

ELISE- Dan ken jij hem niet goed!

LE DUC- Op mij maakte hij niet zo'n verkeerde indruk.

ELISE- Omdat hij jou voor zijn kar wil spannen!

LE DUC- Ondanks onze uitspraak bij het vorig proces, is Kurt nog altijd niet één keer bij zijn vader geraakt. Dit kunnen wij niet langer blijven tolereren.

STEVENS- Sedert dat accidentje daar bij de schoolpoort, is de vader nog niet één keer naar zijn zoon komen vragen. Vind jij dit normaal?

LE DUC- In zijn plaats zou ik mij ook bedenken, meester. Die man heeft maar twee ogen. En één hiervan is al erg toegetakeld.

STEVENS- (Wat opgewonden nu) Hij is niet geïnteresseerd in zijn zoon!

LE DUC- Hierover oordelen "wij" wel, meester.

ELISE- (Erg opgewonden) Weer lijkt de vorige keer zeker?

LE DUC- Was er toen iets niet in orde, mevrouw?

(Elise zwijgt.)

LE DUC- Wat verwacht jij eigenlijk van onze nieuwe uitspraak?

ELISE- Dat jullie deze keer jullie verstand gebruiken!

LE DUC- Dit zullen wij! "Ons" verstand, niet het jouwe.

STEVENS- Mevrouw bedoelt het niet verkeerd, mevrouw.

LE DUC- Ben jij van plan, je deze keer te houden aan de uitspraak van het gerecht?

STEVENS- Natuurlijk.

LE DUC- (Wat lastig nu) Ik vraag het aan mevrouw!

(Elise antwoordt niet.)

LE DUC- Wil jij eens eindelijk een antwoord geven, mevrouw? Ben jij van plan, deze keer de uitspraak van het gerecht te aanvaarden?

ELISE- Dit hangt ervan af.

LE DUC- Of ze je aanstaat of niet?

STEVENS- Mevrouw legt zich erbij neer.

LE DUC- Anders gaat zij er deze keer niet zo goedkoop van afkomen!

BUREAU RECHTER

- LE DUC- Mijnheer Alstein, jouw verklaringen aan de politie heb ik nog eens bestudeerd. Hiérover wil ik het nu met jou nog eens even hebben. Op het ogenblik van de feiten stond jij oog in oog met mijnheer Geldhof.
- ALSTEIN- "Oog in oog" klopt niet, mevrouw. Wij stonden wel vlak tegenover mekaar. Maar op dat ogenblik had ik enkel oog voor Kurt.
- LE DUC- Hoe kwam dit?
- ALSTEIN- Ik moest hem overhandigen aan de vader.
- LE DUC- Jij kwam net aan bij mijnheer Geldhof, maar jij bezag hem niet?
- ALSTEIN- Op het ogenblik van de slag keek ik net de andere kant op.
- LE DUC- Jij had mevrouw Baeten ook niet zien naderen?
- ALSTEIN- Ik keek net naar rechts, en zij kwam van links.
- LE DUC- (Meent het niet) Dan kan jij inderdaad moeilijk iets hebben gezien... Elders heb jij nochtans verklaard, dat jij die slag met de paraplu nog op het nippertje hebt kunnen ontwijken. Om iets te ontwijken, moet je het toch eerst hebben zien aankomen.
- ALSTEIN- Mijn directrice heeft jou dit natuurlijk verteld? Waar zij dit vandaan heeft, weet ik niet.
- LE DUC- Jij zou dit in geuren en kleuren hebben verteld aan een cafétoog.
- ALSTEIN- Haal jij daar je inlichtingen, mevrouw? Die jou dit heeft verteld, had duidelijk een glas te veel op.
- LE DUC- Hij beweerde van jou hetzelfde. Wellicht was het van jouw kant alleen maar wat opschepperij?
- ALSTEIN- Zoiets heb ik nooit verteld. Het strookt ten andere niet met de waarheid. In welk café zou ik zoiets hebben verteld?
- LE DUC- In café "Transvaal". (Alsof hij het gelooft) Hier kom jij waarschijnlijk nooit?
- ALSTEIN- Zelden.
- LE DUC- Een gans andere zaak... In je klas heb jij een opstel laten maken met als titel "Die dag was ik gelukkig".

Klopt dit?

ALSTEIN- Ja.

LE DUC- Herinner jij je nog het opstel van Kurt Geldhof?

ALSTEIN- Dit is al een tijd geleden.

LE DUC- Jij herinnert je toch nog iets?

ALSTEIN- Neen.

LE DUC- Jij hebt het gelezen, en het met punten gewaardeerd.

ALSTEIN- Op dat ogenblik las ik er zoveel.

LE DUC- Dat van Kurt sprong er omde een of andere reden niet uit?

ALSTEIN- Niet dat ik mij herinner.

LE DUC- Het ging over een uitstap naar zee, samen met zijn beide ouders.

ALSTEIN- Het zegt mij niets.

LE DUC- Het heeft dus geen speciale indruk op jou gemaakt?

ALSTEIN- Neen. Ook deze informatie kreeg jij ongetwijfeld van onze directrice?

LE DUC- Deze keer klopt het.

ALSTEIN- Hoeveel van die opstellen heeft zij gelezen? Een paar? Misschien maar één?

LE DUC- Geef jij in je klas ook godsdienst, zedenleer, maatschappijleer, of iets dergelijks?

ALSTEIN- Godsdienst.

LE DUC- In deze lessen wordt er ook gesproken over het gezin?

ALSTEIN- Ja.

LE DUC- Wat houden deze lessen zoal in?

ALSTEIN- In mijn beginperiode waren deze lessen niet zo'n probleem. De grote meerderheid van de gezinnen was nog min of meer normaal samengesteld.

LE DUC- Vader, moeder, kinderen?

ALSTEIN- Hier en daar was er al wel een gezin, waarin één van de beide ouders ontbrak door overlijden of echtscheiding. Maar tegenwoordig! Sommigen van mijn leerlingen hebben het over hun papa, hun pluspapa, en hun tweede pluspapa. Begin dan maar eens te praten over de voorbeeld-

functie van het gezin.

LE DUC- Zijn deze lessen dit jaar al aan bod geweest?

ALSTEIN- Voorlopig heb ik ze aan de kant geschoven.

LE DUC- Jij weet dus niet, hoe Kurt hierover denkt?

ALSTEIN- Neen.

LE DUC- Heb jij nogal eens contact met mijnheer Geldhof, de vader van Kurt?

ALSTEIN- Zelden.

LE DUC- Op school zijn er geregeld oudercontacten.

ALSTEIN- Meestal worden die gepland op een avond. Mijnheer Geldhof zit dan met zijn frituur.

LE DUC- Jij ziet hem daar nooit?

ALSTEIN- Helaas.

LE DUC- En in zijn frituur? Kom jij daar soms?

ALSTEIN- Een zeldzame keer.

LE DUC- Bij zo'n gelegenheid hebben jullie het toch even over Kurt?

ALSTEIN- Ik kom daar om te eten, en hij is heel de tijd druk aan het werk.

LE DUC- Hij vraagt nooit, hoe zijn zoon het doet in de klas?

ALSTEIN- Hooguit heel even, vlak voor mijn vertrek.

LE DUC- (Lichtjes geamuseerd) Als jij al met de klink van de buitendeur in de hand staat?

ALSTEIN- Zoiets.

LE DUC- Hij doet dit meer uit beleefdheid, dan uit interesse?

ALSTEIN- Wellicht zou hij wel wat langer willen praten, maar hij heeft zo weinig tijd. Hij doet uitstekende zaken.

LE DUC- Mevrouw Baeten zag jij meer?

ALSTEIN- Ook niet.

LE DUC- Zij kwam Kurt toch iedere dag afhalen.

ALSTEIN- Zij wachtte hem op bij haar wagen.

LE DUC- Ontmoette jij haar op die contactdagen?

ALSTEIN- Neen.

LE DUC- Nooit?

ALSTEIN- Niet bij mijn weten.

LE DUC- Jij zag haar toch?

ALSTEIN- Als er iets speciaals aan de hand was. Bijvoorbeeld als zij vreesde, 's avonds iets later te zijn om Kurt af te halen. Dit gebeurde uiterst zelden.

LE DUC- Welke indruk maakte zij dan op jou?

ALSTEIN- Die ontmoetingen waren telkens van zeer korte duur.

LE DUC- Heel even een mededeling, en hiermee afgelopen?

ALSTEIN- Ja.

LE DUC- Ook met haar praatte jij dus nooit over Kurt?

ALSTEIN- Ik kreeg er de kans niet toe.

LE DUC- En Kurt zelf?

ALSTEIN- Die jongen is weinig van zeggen.

LE DUC- Hij heeft de aard naar geen vreemden?

ALSTEIN- Hij is voorzichtig, en hij wil niet opvallen.

LE DUC- Jij kreeg hem zelden los?

ALSTEIN- In de klas werkte hij heel goed mee. Hier liet hij zich op tijd en stond gelden. Maar in de vrije momenten, als hij zelf moest loskomen...

LE DUC- Over zijn ouders heb jij hem nooit iets horen vertellen?

ALSTEIN- Hiervoor is hij te verstandig.

LE DUC- Bij hem merkte jij geen voorkeur voor zijn vader of zijn moeder?

ALSTEIN- Nooit.

LE DUC- Dan vat ik ons gesprek even samen, mijnheer Alstein. (Wat sarcastisch) Van het incident met de paraplu heb jij niets gezien. Over dat opstel "Die dag was ik gelukkig" herinner jij je niets meer. Over het gezin hebben jullie het in de klas nooit gehad. Met de vader en de moeder van Kurt had jij zo goed als geen contact. En Kurt zelf loste nooit iets. Klopt dit?

ALSTEIN- Ja.

LE DUC- (Erg sarcastisch nu) Ik ben blij, eens met jou te hebben gesproken, mijnheer Alstein. Jij hebt ons flink vooruitgeholpen.

DEEL DRIE

RECHTSZAAL

- LE DUC- Wat de paraplu-affaire betreft, is er geen enkele twijfel wat betreft de daderes. Mevrouw Baeten heeft de feiten zelf toegegeven.
- STEVENS- Mag ik je erop attent maken, dat zij hierbij door haar ex werd uitgedaagd?
- LE DUC- Zij heeft de slag en dus ook de verwondingen toegebracht. Hierom gaat het, meester. Alle kosten die hieruit voortvloeien, komen dus voor haar rekening. Mijnheer Geldhof, ik verwacht nog altijd de verklaring van de oogchirurg. Jij weet wel, over dat blijvend oogletsel. Wanneer ga jij mij dit eindelijk bezorgen? Heb jij er al een?
- WIM- Neen.
- LE DUC- Dan wordt het de hoogste tijd, dat jij er een vraagt. En dat jij mij dit eindelijk bezorgt.
- STEVENS- Staat het wel vast, dat dit letsel een gevolg is van de slag met de paraplu? Had mijnheer Geldhof dit letsel al niet eerder?
- LEDUC- Ik weet niet, of jij veel vertrouwen hebt in een oogchirurg, meester. Ik wel. Jij hoort, mijnheer Geldhof, dat dit medisch verslag noodzakelijk is. Op dit ogenblik bedragen de onkosten al 10.344 euro.
- STEVENS- Het ging hier om een uitgelokte, niet te bedwingen reactie. Heb jij hiermee wel rekening gehouden?
- LE DUC- Is dit zo?
- STEVENS- Zonder twijfel!
- LE DUC- Mag ik dan even mijnheer Alstein?
- (Alsfein komt recht.)
- LE DUC- Mijnheer Alstein, ben jij er ook van overtuigd, dat het bij mevrouw Baeten ging om een dwangimpuls, een plotse, onbedwingbare reactie bij het onverwacht zien van haar ex-man?
- ALSTEIN- Ja, mevrouw.
- LE DUC- Zij wist dus niet, dat zij haar ex-man daar bij de schoolpoort ging aantreffen?

ALSTEIN- Die indruk had ik.

LE DUC- Mijnheer Alstein, intussen hebben wij een bewijs in handen gekregen, dat jij de dag van de feiten voor het einde van de schooltijd mevrouw Baeten hebt opgebeld. Waarvoor was dit?

(Alstein zwijgt verrast.)

LE DUC- Vermits jij haar opbelde, had jij haar toch iets mede te delen.

ALSTEIN- Ik herinner mij dit niet meer zo goed. 't Is al een tijdje geleden.

LE DUC- Een telefoontje vlak voor de feiten! En jij herinnert het je niet meer? Mevrouw Baeten, herinner jij je nog iets van dit telefoontje van mijnheer Alstein?

(Elise zwijgt.)

LE DUC- Ik luister.

ELISE- Ja.

LE DUC- Mijnheer Alstein, jij herinnert je nog altijd niets van de inhoud van dit gesprek? Jij had net van je directrice vernomen, dat Kurt die avond door zijn vader zou worden afgehaald. Heb jij dit toen aan mevrouw Baeten gemeld?

ALSTEIN- Ja.

LE DUC- Waarom?

ALSTEIN- Zij moest dan geen onnodige verplaatsing maken naar onze school.

LE DUC- Het was "jouw" taak, haar dit te melden?

ALSTEIN- Ik kon niet weten, of iemand anders dit al had gedaan.

LE DUC- Jij dacht, dat mevrouw hiervan nog niet op de hoogte was?

ALSTEIN- Ik wist het niet.

LE DUC- Jij deed dit toch niet, om bij haar op een goed blaadje te staan? Of om herrie uit te lokken daar bij de schoolpoort?

ALSTEIN- Waarom zou ik zoiets doen?

LE DUC- Er zijn mensen, die plezier beleven aan de problemen van anderen.

ALSTEIN- Ik alleszins niet!

- LE DUC- Ik hoop het voor jouw, want dit zijn niét de interes-
santste mensen. Destijds, bij het afleggen van je ver-
klaring, had jij mij over dit telefoontje moeten inlich-
ten.
- ALSTEIN- Jij hebt er mij toen niet ~~naar~~ gevraagd.
- LE DUC- Jij vermoedde ook niet, dat dit wel eens belangrijk zou
kunnen zijn?
- ALSTEIN- Neen.
- LE DUC- Toch raad ik je aan, bij een volgende verklaring iets
meer mededeelzaam te zijn. De eerlijkheid gebiedt dit.
Jij mag gaan zitten... Meester Stevens, jij houdt nog al-
tijd vol, dat mevrouw Baeten totaal verrast was, haar ex
daar bij de schoolpoort aan te treffen?
- STEVENS- Ik was niet op de hoogte van dit telefoontje, mevrouw.
- LE DUC- (Wat ironisch) Jij ook al niet? Mijnheer Geldhof, jij
bezorgt mij dus zohaast mogelijk dat verslag over dat
blijvend oogletsel?
- WIM- Intussen heb ik hierover eens nagedacht.
- LE DUC- Dit werd stilaan tijd.
- WIM- Ik ben van plan, het bij die al ingezonden onkosten te
laten.
- LE DUC- (Erg verrast) Jij vraagt geen financiële vergoeding
voor een blijvend oogletsel?
- WIM- Neen.
- LE DUC- Besef jij wel goed, wat jij zegt?
- WIM- Ja.
- LE DUC- Na de uitspraak van dit proces, kan jij niet meer van
gedachten veranderen!
- WIM- Dit hoeft niet.
- LE DUC- Waarom niet?
- WIM- Ik denk niet, dat Elise mijn oog met opzet heeft ge-
kwetst.
- LE DUC- Dit doet helemaal niets ter zake.
- WIM- Ik ga het laten bij die al ingediende kosten.
- LE DUC- Jij bent toch niet bang, voor de reactie van mevrouw?
- WIM- Met wat ik nu krijg, ben ik tevreden.

LE DUC- Ik vermoed, dat mevrouw ook tevreden gaat zijn! Is het niet, mevrouw?

(Elise feageert niet.)

LE DUC- Kunnen wij die paraplu-affaire hiermee afsluiten? Heeft er nog iemand iets te vragen, of te verklaren?... Niemand?

(Geen reacties)

LE DUC- Dan gaan wij nu over tot het hoofdstuk "hoederecht". Hierover heeft deze rechtbank al eens eerder een uitspraak gedaan. Een van beide partijen heeft zich hieraan niet gehouden. Niet waar, mevrouw Baeten?

STEVENS- Dit kon moeilijk, mevrouw. Dat proces had anderhalf jaar aangesleept. Al die tijd verbleef Kurt bij zijn moeder. Hij was totaal vervreemd van zijn vader. Die jongen wou niet meer naar hem.

LE DUC- Jij verwijt ons, dat het vorige proces lang heeft geduurd?

STEVENS- Anderhalf jaar, mevrouw.

LE DUC- Jij weet niet, waaraan dit lag?

STEVENS- In ieder geval niet aan mevrouw Baeten.

LE DUC- O neen? Zesmaal werd mevrouw door ons opgeroepen. Alleen de laatste maal, bij de uitspraak van het vonnis, is zij komen opdagen. Omdat zij toen werd verplicht! De overige keren hebben wij hier altijd vergeefs op haar zitten wachten. Telkens moest onze zitting worden verdaagd. En nu beschuldigt zij ons van traagheid?

STEVENS- Mevrouw Baeten had nooit eerder met het gerecht te maken gehad. Zij was bang, voor wat er haar hier stond te wachten. Daarom zag zij er zo tegenop, om hier te verschijnen. Zij wou wel komen, maar zij riskeerde het niet.

LE DUC- Intussen zaten wij hier zonder de broodnodige informatie. Waarop moesten wij ons baseren, om een oordeel te vellen en een uitspraak te doen?

STEVENS- Was de tegenpartij er?

LE DUC- Ondanks zijn drukke bezigheden, was mijnheer Geldhof hier bij iedere oproep aanwezig, meester. Door de schuld van mevrouw, is hij hier ook heel wat tijd komen verliezen. Vaak krijgen wij te horen, dat het gerecht te traag werkt. Maar weten diegenen die ons dit verwijten, onder welke omstandigheden wij hier moeten werken?

STEVENS- Dit laatste is niet de schuld van mevrouw Baeten.

LE DUC- Dit klopt. Maar jij als advocaat zou dit wel moeten weten! "Jij" zou ons zulke verwijten moeten besparen!

STEVENS- Mijn excuses.

LE DUC- Jij haalt aan, dat Kurt intussen vervreemd is van zijn vader?

STEVENS- Dit is zo.

LE DUC- Wie heeft die jongen al die tijd van zijn vader weggehouden? Wie nam hem mee, toen zij zonder afspraken het echtelijke dak ontvluchtte? Wie weigerde telkens het kind op de afgesproken tijdstippen aan de vader toe te vertrouwen?

STEVENS- Mevrouw Baeten was erg bezorgd om haar zoontje. Zoiets kan je haar moeilijk verwijten.

LE DUC- Mevrouw Baeten was te eigenzinnig en te koppig, om de uitspraken van het gerecht na te leven. Zij meende zichzelf boven de wet te mogen stellen!

STEVENS- In ieder geval heeft zij ervoor gezorgd, dat de jongen heel de tijd niets te kort is gekomen. Intussen heeft de vader zich nooit om zijn zoon bekommerd.

LE DUC- Herhaalde malen heeft hij geprobeerd, contact te krijgen met zijn ex. Dit is helaas nooit gelukt!

STEVENS- Hoe vaak is dit gebeurd?

LE DUC- Mijnheer Geldhof heeft telefonisch contact gezocht, maar mevrouw nam nooit op. Hij is bij haar thuis gaan aanbellen, maar mevrouw liet hem nooit binnen.

STEVENS- Veel moeite heeft hij in ieder geval niet gedaan. Hooguit eens een enkele keer in de beginperiode.

LE DUC- Bij iedere poging om contact te zoeken, botste hij op iemand die van kwade wil was. Hoelang zou jijzelf zoiets volhouden, meester?

STEVENS- Wat er tussen die mannen die vrouw tijdens hun huwelijk allemaal is gebeurd, weten jullie niet.

LE DUC- Jij ook niet, meester. Dit gaat zij niet aan jouw neus hangen.

STEVENS- In ieder geval heeft dit diepe wonden nagelaten.

LE DUC- Niet diep genoeg, om het huidige gedrag van mevrouw Baete goed te praten! Zij had zich moeten houden aan onze uitspraken!

STEVENS- Met iemand als mijnheer Geldhof is dit alles behalve gemakkelijk, mevrouw. Ik vraag mij trouwens af, waarom hij meent een deel van het hoederrecht te mogen opeisen.

LE DUC- (Nogal ironisch) Hij is maar de vader van Kurt!

STEVENS- Hij heeft helemaal geen tijd voor die jongen.

LE DUC- Volgens jou.

STEVENS- Dit is zo! Heb jij zijn dagindeling al eens nagetrokken?

LE DUC- Jij blijkbaar wel.

STEVENS- Voor de eerste vogel 's morgens zijn bek opentrekt, is Geldhof al uit de veren. Te 7 uur is hij al op de vroegmarkt voor groenten, vlees en vis. Voor hij terug naar huis rijdt, passeert hij langs de bakker. Van 9 tot 11 uur komt hij niet uit zijn keuken. Hij is dan volop bezig met het reinigen van de groenten, en met het proper maken en het versnijden van het vlees en de vis.

LE DUC- Mijnheer Stevens, jij bent toch niet van plan, ons hier heel de dagorde van mijnheer Geldhof uit de doeken te doen? Om die te aanhoren, ontbreekt ons de tijd!

STEVENS- Zij is erg belangrijk, mevrouw. Van 11 tot 14 uur staat hij ononderbroken aan zijn kookfornuis en aan zijn winkeltoog. Van 14 tot 17 uur is hij volop in de weer met het opruimen, en het afwassen van de vaat en het keukengerei. Hij zet dan ook de stoelen en de tafeltjes klaar voor 's avonds.

LE DUC- (Duidelijk erg verveeld) Meester Stevens,....!

STEVENS- (Onverstoorde) Van 17 tot 21 uur is zijn frituur opnieuw open. Andermaal tref je hem dan aan tussen zijn kookfornuis en zijn winkeltoog. Na 21 uur is het weer volop afruimen, afwassen, kuisen en alles klaarzetten voor de volgende dag. Voor 23 uur heeft die man nooit tijd voor wat anders. Hoe zou hij dan voor zijn zoontje kunnen zorgen,

LE DUC- (Alsof zij nu wakker wordt) Ben jij al klaar, meester? De frituur van mijnheer Geldhof is niet iedere dag open.

STEVENS- Vijf dagen per week!

LE DUC- Dan heeft hij twee dagen volledig vrij.

STEVENS- Om uit te rusten, en weer wat op adem te komen!

LE DUC- Samen met zijn zoontje.

STEVENS- Dat kind wil dan niet rusten. Het wil aandacht, en het wil overal naartoe!

- LE DUC- Jij bent prima op de hoogte van het doen en laten van mijnheer Geldhof, meester. Jij hebt hem toch niet gestalkt?
- ELISE- "Ik" heb hem dit verteld!
- LE DUC- Tiens. Heb jij hem de laatste twee jaar dan nog gezien?
- ELISE- Hiervoor hoef ik hem niet te zien! Nooit zal hij een haar veranderen!
- LE DUC- Hoe weet jij dit?
- ELISE- Ook voor mij had hij nooit tijd!
- STEVENS- Dit is de reden, waarom mevrouw het niet meer langer bij hem kon uithouden.
- ELISE- Jij mag hem Kurtje nooit toevertrouwen!
- LE DUC- Hierover oordeel "ik" wel, mevrouw.
- STEVENS- Wie gaat er die jongen elke morgen naar school brengen? Wie gaat hem iedere avond opvangen en bezighouden? Geldhof zeker niet! Die heeft hiervoor nooit tijd!
- LE DUC- Op meerdere plaatsen schakelt men hiervoor al eens de grootouders in.
- STEVENS- De ouders van Geldhof hebben een goed draaiende bakkerij! Die zijn zelf druk aan het werk van de vroege morgen tot de late avond!
- LE DUC- Misschien heeft mijnheer Geldhof nog andere relaties, die hem al eens willen helpen.
- STEVENS- Zijn hulp in de frituur? Als die gedaan heeft met werken, heeft zij wel andere katten te geselen!
- LE DUC- Iedere gemeente organiseert tegenwoordig de nodige kinderopvang.
- ELISE- Ik wil niet, dat mijn jongen hier naartoe moet!
- STEVENS- Gans de tijd tussen vreemden!
- LE DUC- Mevrouw pleit enkel voor zichzelf. Iemand anders kan blijkbaar geen goed doen.
- ELISE- Wat gaat dat arme sukkelaartje daar de ganse avond alleen doen? Dag na dag, week na week?
- LE DUC- Als ik mag geloven, wat meester Stevens ons zo-even in het lang en het breed heeft verteld, is mijnheer Geldhof alles behalve een luierik. Duidelijk weet hij, hoe hij zaken moet aanpakken. Zo iemand vindt ook wel een oplossing voor de opvang van zijn zoontje.

ELISE- Niet de juiste!

LE DUC- Ongetwijfeld verdient zo'n ijverige man goed zijn brood. Bij hem gaat de jongen nooit iets te kort komen.

ELISE- (Erg opgewonden) Denk jij, dat hij bij mij iets te kort komt?

LE DUC- Misschien kunnen wij het hier nu even over hebben, Mevrouw Baeten, ben jij in de mogelijkheid, Kurt alles te geven wat hij nodig heeft?

ELISE- Al bijna twee jaar doe ik dit!

LE DUC- In je eentje?

ELISE- Ja!

LE DUC- Jij beschikt hiervoor over het nodige kapitaal?

ELISE- Ja.

LE DUC- Dan heb jij waarschijnlijk een goede job?

(Elise zwijgt.)

LE DUC- Mogen wij vernemen, waar jij werkt?

STEVENS- Dit doet weinig ter zake, mevrouw.

LE DUC- Ik weet niet, meester. Tot op heden komt mevrouw Baeten niets te kort. Maar is dit ook nog zo in de toekomst? Een vaste, stabiele betrekking biedt hiervoor de nodige zekerheid.

STEVENS- Mevrouw beschikt in ieder geval over een eigen woning.

LE DUC- Een comfortabele villa, naar ik verneem.

STEVENS- En zij is niet onbemiddeld.

LE DUC- Zonder te werken? Dan heeft mevrouw waarschijnlijk geerfd?

(Elise antwoordt niet.)

LE DUC- Leven je ouders nog?

ELISE- Ja.

LE DUC- Zij doen waarschijnlijk ook fantastische zaken?

(Elise antwoordt niet.)

LE DUC- Van die kant lijkt het dus niet te komen. Misschien was er een suikertante of een suikernonkel?

STEVENS- Wij dwalen af van ons onderwerp, mevrouw.

LE DUC- Vind jij? Ik vind het nodig, te weten of mevrouw in de toekomst over de nodige kapitalen blijft beschikken... Jij hebt dus niet geërfd?

(Elise zwijgt.)

LE DUC- (Lichtjes geamuseerd) Misschien heb jij de lotto gewonnen?

STEVENS- Kunnen wij ernstig blijven, mevrouw?

LE DUC- Ik neem aan, dat mevrouw niet rijk uit de scheiding is gekomen?

(Elise zwijgt.)

LE DUC- Mijnheer Geldhof?

GELDHOF- Toen Elise is vertrokken, heb ik het huis mogen behouden. Dit moest nog grotendeels worden afbetaald. Ik heb er toen geen bezwaar tegen geopperd, dat zij ons geld heeft meegenomen.

LE DUC- Zoveel was dit niet?

WIM- Ver kon zij hiermee niet geraken.

LE DUC- Zeker geen villa ^{af}kopen?

WIM- Ik weet niet, hoeveel die heeft gekost. Maar ik ben zeker van niet.

LE DUC- Jij bent heel voorzichtig, en erg hoffelijk tegenover je ex-vrouw, mijnheer Geldhof. Je vrouw leidt op dit ogenblik een nogal luxueus leventje. Dit kan toch onmogelijk, van wat zij bij haar vertrek bij jou heeft meegenomen?

WIM- Hiervan alleen niet.

LE DUC- Hoe kom jij dan aan al die luxe, mevrouw? In zo'n korte tijd?

STEVENS- Bezwaar! Wij zijn hier enkel, om een regeling te treffen voor het hoederecht van haar zoontje. Voor niets anders!

LE DUC- Hiervoor is het toch belangrijk, te vernemen hoe mevrouw ook in de toekomst aan het nodige geld ziet te geraken.

STEVENS- Zêg maar meteen, waar jij naartoe wil.

LE DUC- Zeg jij het maar.

STEVENS- De vrienden van mevrouw. Mevrouw mag toch omgaan, met wie zij wil?

- LE DUC- Natuurlijk.
- ELISE- (Opgewonden) Waarom sturen jullie dan de politie op mij af?
- LE DUC- Doen wij dit?
- ELISE- Dagen en weken hebben die twee daar met hun politiewagen rond mijn deur liggen rijden!
- LE DUC- Inspecteur Deprez?
- DEPREZ- Wij passeerden daar voor onze gewone opdrachten, mevrouw.
- ELISE- Jullie passeerden meermaals per dag! En iedere keer vertraagden jullie, om te controleren wie er geparkeerd stonden!
- DEPREZ- Dit is niet waar!
- ELISE- Zij daar heeft meermaals geprobeerd, de nummerplaten van de auto's te achterhalen! Ik heb haar duidelijk zien foto's nemen!
- RAES- Zoiets doen wij niet!
- ELISE- Ik heb dit meer dan eens met mijn eigen ogen gezien!
- RAES- Dit kan niet!
- LE DUC- Iedereen weet, dat er bij mevrouw voor de deur bijna dagelijks een paar chique wagens geparkeerd staan.
- STEVENS- Dit mag toch?
- LE DUC- Natuurlijk. Maar het is toch normaal, dat geburen, en passanten zich dan beginnen vragen te stellen. Zij willen weten, wat die daar altijd komen doen. Zeker als er bij iedere glasophaling een hoop lege champagneflessen voor de deur staan.
- ELISE- Bij mij gebeurt er niets verkeerd!
- LE DUC- Wij weten wel, wie jij thuis ontvangt, mevrouw. Om dit te vernemen, hebben wij helemaal geen moeite moeten doen. Zij zijn toch niet je geldschieters?
- STEVENS- Bezwaar!
- ELISE- Als jij denkt, dat ik vreemd ga, vergis jij je! Als jij zo iemand zoekt, kijk jij beter eens naar hem daar!
- (Elise wijst naar Wim.)
- WIM- Ik?
- ELISE- Ja jij!

WIM- Waar haal jij zoiets?

ELISE- Met jouw hulp in de zaak!

WIM- Met Flore?

ELISE- Zij blijft geregeld bij jou slapen!

WIM- Dit is niet waar! Van het ogenblik dat zij gedaan heeft met opdienen, is zij vertrokken!

ELISE- Zij blijft slapen! Vraag het maar eens aan mijnheer Alstein daar! Zijn zoon was ervan getuige!

WIM- Dit is ooit één keer gebeurd! Bij het jaarlijks feest van de tennisclub! Flore is ook lid van die club. Zij heeft die avond niet alleen opgediend, zij heeft toen ook mee gefeest. Omdat zij wat te veel op had, is zij die ene nacht bij mij thuis blijven slapen!

STEVENS- (Ietwat venijnig) Bij jou?

WIM- Hoe durf jij zoiets insinueren? Zij sliep in de kamer van Kurt!

STEVENS- En waar sliep jij die nacht?

WIM- (Woedend) Zeker niet bij jou!

LE DUC- Mijnheer Alstein, wil jij nog eens rechtstaan?... Jij schijnt vaker contact te zoeken met mevrouw Baeten?

ALSTEIN- Ik herinner mij hier niets meer van.

ELISE- Jij hebt er mij toen nog speciaal voor gebeld.

LE DUC- Met welke bedoeling, mijnheer Alstein?

ALSTEIN- Ik herinner het mij niet meer.

LE DUC- Jij bent bijzonder kort van geheugen.

STEVENS- De vrienden van mevrouw Baeten blijven 's nachts niet bij haar slapen.

LE DUC- Maar zij zitten er wel bijna gans de dag.

STEVENS- Dit mag toch!

LE DUC- Natuurlijk. De vraag is wel, of dit wel ideaal is voor Kurtje.

ELISE- Als Kurtje thuis is, ontvang ik geen bezoek!

LE DUC- Jij vergist je , mevrouw.

ELISE- Kan jij het tegendeel bewijzen?

- LE DUC- Kurtje zelf heeft dit verteld aan onze gerechtspsycholoog. Hij vindt het niet fijn, dat mama nooit eens alleen is met hem. Dat er voortdurend vreemde mensen in huis rondlopen.
- ELISE- (Opgewonden) Meestal is hij met mij alleen! Altijd heb ik voor hem mijn best gedaan! Altijd heb ik goed voor hem gezorgd! Nooit is hij ook maar iets te kort gekomen!
- LE DUC- Mevrouw Baeten, kan jij mij verzekeren, dat jij altijd een behoorlijk inkomen gaat hebben? Dat jij Kurtje nooit iets te kort zal moeten doen?
- ELISE- Natuurlijk!
- LE DUC- Ook niet als hij over enkele jaren ernstige, dure studies zal aanvatten?
- ELISE- Nooit!
- LE DUC- Zelfs niet, als die "vrienden" van jou intussen zouden wegblijven? Met dat soort mannen weet je maar nooit.
- (Elise zwijgt.)
- LE DUC- Jij zit de situatie enkel te bekijken vanuit je eigen standpunt. Zouden wij ze niet eens beter bekijken vanuit het standpunt van de persoon in kwestie? Die van Kurtje? Wat wil hij eigenlijk?
- ELISE- Hij is nergens liever dan bij mij!
- LE DUC- Dit zeg jij!
- ELISE- Dit is zo!
- LE DUC- Volgens onze gerechtspsycholoog heeft die jongen maar één grote wens: dat er weer vrede komt tussen jullie beiden.
- ELISE- (Erg schamper) Dat wij terug gaan samenwonen? Nooit meer!
- LE DUC- Hij wil "vrede" tussen jullie beiden. Over weer gaan samenwonen, heeft hij met geen woord gerept. Al is dit wellicht zijn grootste wens.
- ELISE- Hij daar heeft nooit iets van mij moeten hebben!
- LE DUC- Waarom is hij dan met jou getrouwd?
- ELISE- Dit vraag ik mij ook af!
- LE DUC- Kurtje is er toch niet vanzelf gekomen.
- ELISE- Dit was een misverstand, een jeugdzonde! Ik besepte toen nog niet, waaraan ik begon.

LE DUC- Wanneer is het beginnen mis te lopen?

ELISE- Al van bij het begin!

LE DUC- Mijnheer Geldhof? Jouw antwoord hierop?

WIM- Ik had misschien wat meer aandacht mogen tonen voor Elise.

ELISE- (Schamper) Misschien?

WIM- Ik had haar meer in onze zaak moeten betrekken.

ELISE- Die "zaak" interesseerde mij niet!

LE DUC- Jij hielp daar toch.

ELISE- Dik tegen mijn zin!

LE DUC- Dan had jij dit op tijd moeten zeggen.

WIM- Ik had haar meer verantwoordelijkheid moeten geven.

LE DUC- In welke zin?

WIM- Ik had haar meer bij het werk moeten betrekken.

ELISE- (Erg schamper) Mij ook nog de patatten laten schillen?

LE DUC- Jij voelde niets, voor het uytbaten van een frituur?

ELISE- Helemaal niets!

LE DUC- Waarom zijn jullie er dan mee begonnen?

ELISE- "Ik" ben er niet mee begonnen!

WIM- Wij moesten van iets leven.

ELISE- (Erg schamper) Een frituur!

WIM- Die kwam toen juist vrij.

ELISE- (Schamper) Dus moesten "wij" die overnemen?

LE DUC- Je man was kok.

WIM- Als jij dit toen niet zag zitten, had jij mij moeten tegenhouden.

ELISE- Ik was toen net bevallen! Ik had andere zorgen aan mijn hoofd!

LE DUC- (Tot Wim) Jij had nog van beroep kunnen veranderen.

WIM- Ik besepte niet, dat dit Elise zo tegenstond.

- LE DUC- Zij had hierover nooit iets gerept?
- WIM- Misschien heeft zij mij dit willen duidelijk maken, maar ik heb het niet gesnapt.
- LE DUC- Wanneer werd het je duidelijk?
- WIM- Op een gegeven moment wou zij maar altijd de deur uit.
- ELISE- (Erg opgewonden) "Altijd"? In al die jaren zijn wij geen enkele keer met vakantie geweest!
- WIM- Ik wist niet, dat jij hier zo op stond. Toen wij op het punt stonden te gaan, hadden wij pech.
- ELISE- Jij had blijkbaar pech! Ik niet!
- LE DUC- Leg eens uit.
- WIM- Wij hadden een vakantie van drie weken geboekt in Palma de Mallorca.
- LE DUC- Op de Balearen? Dit was toch niet niks, mevrouw.
- WIM- Onze koffers stonden al vertrekkensklaar. Twee dagen voor ons vertrek kreeg mijn grootmoeder een herseninfarct. Ik kon toen moeilijk meereizen.
- LE DUC- Ter wille van je grootmoeder?
- WIM- Jij moet dit begrijpen, mevrouw. Mijn ouders hebben altijd een drukke zaak gehad. Van de morgen tot de avond hadden zij al meer dan hun handen vol. Daarom ben ik grootgebracht bij mijn grootmoeder. Zij is altijd als een moeder voor mij geweest.
- LE DUC- Jullie zijn niet naar Palma vertrokken?
- WIM- Ik niet, Elise en Kurtje wel. Mijn grootvader heeft ooit een ongeval gehad met de wagen. Hij is voorgoed gehandicapt. Hij mag niet meer met de wagen rijden. Ik kon niet anders, dan die mensen gaan helpen.
- LE DUC- En je vader?
- WIM- Heel zijn zaak draait om hem, hij kon zich moeilijk vrijmaken al die tijd.
- ELISE- "Hij" kon dit niet! Maar "jij" wel! Had jij geen familiale verplichtingen? Jij lapte die gewoonweg aan je laars! Wij bestonden niet voor jou!
- LE DUC- Jij bent je vrouw en je kind niet achterna gereisd?
- WIM- Het was niet meer de moeite.
- LE DUC- Jij hebt hier nu spijt van?

WIM- Toen ook al, maar het ging niet anders.

ELISE- Jij wou niet met ons mee!

WIM- Toen Elise terug thuis kwam, was zij helemaal veranderd.

ELISE- Ik was nog altijd dezelfde! Alleen durfde ik nu op tijd mijn mond opendoen!

WIM- Waarom heb jij dit dan niet gedaan? Blijkbaar had jij een en ander opgekropt. Maar jij zweeg. Ik kon niet meer met jou praten.

ELISE- Dit heb jij nooit gekund!

WIM- Lang is Elise toen niet meer thuisgebleven. Zij is voor- goed vertrokken.

LE DUC- Meteen naar die villa, waar zij nu woont?

WIM- Ja.

LE DUC- Die was toch niet van jullie?

WIM- Van mij alleszins niet.

LE DUC- Hoe kwam zij dan daar aan?

WIM- Dit moet je haar vragen.

STEVENS- Voor ons proces hier doet dit niets ter zake!

LE DUC- Hierover oordeel "ik", meester. (Tot Wim) Zitten die "vrienden" van haar hier voor iets tussen, denk jij?

ELISE- (Erg opgewonden) Neen!

WIM- Ik weet het niet. Het kan bijna niet anders.

ELISE- Zij zitten hier voor niets tussen! Op Palma heb ik nie- mand ontmoet!

LE DUC- Zijn die "vrienden" ooit bij jullie in de frituur ge- weest? In de periode tussen de thuiskomst uit vakantie en het definitieve vertrek van je vrouw?

WIM- Dit weet ik niet.

LE DUC- Jij kent ze nog altijd niet?

WIM- Neen. Zij interesseren mij ook niet.

LE DUC- In die periode kreeg jij geen paar onbekende, chique klanten op bezoek?

WIM- Wij krijgen er zoveel: reizigers, ingenieurs en opzich- ters van wegenwerken, toeristen op doortocht, vakantie- gangers...

LE DUC- Toen je vrouw je ging verlaten, heb jij toch nog geprobeerd haar tegen te houden?

WIM- De eerste weken. Nooit geraakte ik bij haar binnen;

LE DUC- Stonden die opvallende auto's er toen al?

WIM- Vanaf de eerste dag.

LE DUC- Klopt dit, mevrouw?

(Elise antwoordt niet.)

STEVENS- Wiens proces zijn wij hier eigenlijk aan het maken? Ik dacht, dat het hier ging om de toekomst van Kurt, niet om het verleden van zijn moeder.

LE DUC- Het verleden van de moeder is belangrijk, om de toekomst van de zoon te bepalen, meester.

STEVENS- Mijn cliënte is voldoende bemiddeld. Meer hoeven jullie over haar niet te weten.

LE DUC- De vraag is, of zij deze luxe kan blijven behouden.

STEVENS- Gaat die frituur van Geldhof nog lang haar cliënteel behouden? Kan die niet achteruitgaan?

LE DUC- Dit zou inderdaad kunnen, maar niet van vandaag op morgen. Met geldschietters kan het wel "plots".

ELISE- Denk jij, dat ik niet weet, wat ik doe? Denk jij, dat ik onnozel ben?

LE DUC- Voorzichtig ben jij in geen geval, mevrouw. Ik zou niet graag in jouw schoenen willen staan.

STEVENS- Kunnen wij het opnieuw hebben over de zoon?

LE DUC- Hebben wij het al over iets anders gehad, meester? De situatie van de vader en de moeder is hier van het grootste belang.

STEVENS- Over de financiële toestand van mevrouw Baeten hoeft niemand zich zorgen te maken. Ook niet wat de toekomst betreft.

LE DUC- Gaan jullie proberen, mekaar voortaan wat beter te begrijpen?

ELISE- Ik begrijp hem maar al te goed!

LE DUC- Hiervan merk ik maar weinig.

WIM- Ik ga mijn best doen.

ELISE- Ik hoop jou in de toekomst nog zo weinig mogelijk te zien.

LE DUC- Kunnen wij nu stilaan afronden?

STEVENS- Mevrouw, jij kan Kurtje toch nog moeilijk gaan toevertrouwen aan de vader. Die jongen kent hem nog nauwelijks.

LE DUC- Aan wie ligt dit, meester?

STEVENS- Dit weet ik niet.

LE DUC- Ik wel. Ik vind dit erg. Wij moeten hier dringend iets aan doen.

ELISE- (Op Wim doelend) Jij gaat hem toch niet meer mee inschakelen? Zoiets ga jij Kurtje toch niet aandoen?

LE DUC- Ieder kind heeft nood aan een vader.

ELISE- Kurtje heeft mij!

LE DUC- En een moeder. Daarom lijkt mij het gedeeld hoederecht nog altijd de aangewezen oplossing. Kunnen beide partijen zich hiermee verzoenen? Ik weet het, deze uitspraak is er al eens eerder geweest. Maar deze keer gaan wij duidelijke afspraken maken. Mijnheer Geldhof, kan jij je hiermee verzoenen?

WIM- Ja.

LE DUC- Mevrouw Baeten?

(Elise antwoordt niet.)

STEVENS- Ja, mevrouw.

LE DUC- Ik vroeg het aan mevrouw Baeten... Mevrouw Baeten, kan jij je hiermee verzoenen?... Ik wacht op je antwoord.

ELISE- ... Ja.

LE DUC- Dan gaan wij meteen een duidelijke planning opstellen. Kunnen beide partijen akkoord gaan met perioden van 14 dagen? Een week lijkt mij wat kort, een maand wat lang.

WIM- Ja.

LE DUC- Mevrouw?

ELISE- Ja.

LE DUC- Dag en uur van de overdracht: vrijdagavond 18.00 uur? Mijnheer Geldhof?

WIM- Akkoord.

LE DUC- Mevrouw?

ELISE- Ja.

LE DUC- (Wat plagerig) Deze keer gaat er worden opengedaan?

(Elise is duidelijk op de tenen getrapt. Zij antwoordt niet.)

STEVENS- Dit komt in orde, mevrouw.

(Raes steekt de hand op.)

LE DUC- Inspecteur?

RAES- Wat als er zich hierbij toch weer problemen voordoen?

LE DUC- (Lichtjes ironisch) Wil jij al gaan optreden, inspecteur? Als er zich nog problemen voordoen, bij wie dan ook, verwittigt de benadeelde onmiddellijk het gerecht.

RAES- Vrijdagavond na 18.00 uur? Is hier dan nog iemand?

LE DUC- Op het gerecht wordt er altijd gewerkt, inspecteur. Maar je hierover dus geen zorgen. En handel nooit op eigen initiatief, zonder ons medeweten. Wij alleen beslissen hier, wat er moet gebeuren.

ELISE- (Opgewonden) En als Kurtje niet mee wil? Ik ga hem hiertoe niet dwingen!

LE DUC- Dan gaan jullie hem overtuigen, wel mee te gaan. Hij is nog lang niet meerderjarig. Hij moet nog luisteren naar zijn ouders.

STEVENS- (Lichtjes geamuseerd) Kinderen kunnen soms koppig zijn, mevrouw.

LE DUC- Naar ik uit de verslagen van onze psycholoog heb kunnen opmaken, is dit bij dit kereltje niet het geval. Ik hoop dan ook, dat niemand hem probeert te beïnvloeden. Heb jij dit gehoord, mevrouw?

(Elise antwoordt niet.)

LE DUC- Ook hoop ik, dat beide ouders eindelijk eens hun verstand gaan gebruiken. Dat zij eindelijk eens met mekaar gaan praten. Mijnheer Geldhof?

WIM- Ik vraag niet beter.

LE DUC- Mevrouw?

ELISE- Ik zie hier niet het nut van in.

LE DUC- Het gaat om het geluk van jullie zoontje. Ik neem aan, dat dit jou interesseert! Toon je een waardige moeder!

STEVENS- Hierover praat ik wel eens met mevrouw Baeten.

LE DUC- Ik reken erop!

STEVENS- Het komt in orde.

LE DUC- Alvorens tot de definitieve uitspraak te komen, gaan wij nu even pauzeren. Mag ik jullie vragen, deze zaal niet te verlaten. Wij zijn dadelijk terug.

(Korte black-out)

LE DUC- Mijnheer Geldhof, blijf jij bij de beslissing, geen financiële vergoeding te vragen voor het blijvend letsel aan je linkeroog?

WIM- Ja.

LE DUC- Jij weet, dat jij later niet meer terug kunt komen op deze beslissing?

WIM- Ja.

LE DUC- Ook niet, als dit letsel in de toekomst misschien meer hinder met zich mee gaat brengen?

WIM- Ook dan ga ik geen bijkomende schadevergoeding vragen.

LE DUC- Jij beslist. Maar ik vind dit alles behalve verstandig van jou.

WIM- Mijn besluit staat vast.

LE DUC- De uiteindelijke kosten voor mevrouw Elise Baeten voor het toebrengen van slagen en verwondingen aan de heer Wim Geldhof bedragen dan samen 10.344 euro. Mevrouw Baeten ontvangt hiervan een verslag, de rekening en het bankrekeningnummer, waarop dit bedrag moet worden gestort. In bijlagen krijgt zij ook een kopie van alle rekeningen, die mijnheer Geldhof hieromtrent heeft ontvangen. De gevorderde bedragen kan zij dus eens rustig controleren. Heb jij dit begrepen, mevrouw?

ELISE- Ja.

LE DUC- Dit bedrag moet worden gestort ten laatste een maand na de ontvangst van de factuur. Jij gaat hiervoor zorgen, mevrouw?

ELISE- Ja.

LE DUC- Dan sluiten wij hiermee de paraplu-affaire definitief af. Of heeft er nog iemand een vraag hieromtrent?... Niemand?... Dan gaan wij nu over tot het hoederecht. Heeft er hieromtrent nog iemand een vraag?

(Mevrouw Mercier steekt de hand op.)

LE DUC- Mevrouw Mercier?

MERCIER- Waar gaat Kurt in het vervolg naar school?

LE DUC- Dit is niet "ons" probleem, mevrouw. Dit is een beslissing van de beide ouders.

MERCIER- Momenteel is hij niet in orde met de leerplicht. Hij is nog altijd ingeschreven bij ons, maar hij gaat elders naar school. Dit kan niet.

LE DUC- Heb jij de onderwijsinspectie hierover ingelicht?

MERCIER- Ja.

LE DUC- Wat heeft deze geantwoord?

MERCIER- Nog altijd niets.

LE DUC- Vermits jij je plicht hebt gedaan, hoef jij je hierover geen verdere zorgen te maken. Toch wil ik je een goede raad geven in dit verband, mevrouw. Kort nadat Kurt jullie school heeft verlaten, ben jij hem gaan opzoeken in zijn nieuwe school. Klopt dit?

(Verbouwereerd zwijgt mevrouw Mercier heel even.)

LE DUC- Onze psycholoog vernam dit toevallig van Kurt zelf.

MERCIER- Ik wou weten, waar de jongen was. En hoe het met hem was gesteld.

LE DUC- Naar het schijnt, heb jij geprobeerd, die jongen terug te halen naar jouw school. Klopt dit?

MERCIER- Ik heb hem gevraagd, of hij niet liever terug kwam bij ons.

LE DUC- Zo'n kind heeft al problemen genoeg, mevrouw. Val het niet verder lastig. Laat het zoveel mogelijk met rust. Is jouw probleem hiermee van de baan, mevrouw?

MERCIER- Ja.

LE DUC- Nog iemand anders met een vraag?

(Wim Geldhof steekt de hand op.)

LE DUC- Mijnheer Geldhof?

WIM- Ik neem aan, dat jij denkt in de richting van een gedeeld hoederecht?

LE DUC- (Lichtjes geamuseerd) Jij kan niet meer wachten op de uitspraak?

WIM- In dit geval zie ik af van mijn deel.

LE DUC- (Kan het niet geloven) Heb ik je goed verstaan?

- WIM- Ik denk het wel.
- LE DUC- Waarom?
- WIM- Zo'n gedeeld hoederecht gaat weer aanleiding geven tot een hoop nieuwe problemen.
- LE DUC- Hoezo? Wij hebben toch een planning opgesteld.
- WIM- Ik wens hier niet verder op in te gaan.
- LE DUC- Mijnheer Geldhof, als jij nu afziet van jouw deel van het hoederecht, dan is dit voor altijd. Dit besef jij toch?
- WIM- Ja.
- LE DUC- Ook als jij hier later spijt van krijgt!
- WIM- Ik ga jullie hierover nooit meer lastigvallen.
- LE DUC- Kurtje heeft een vader nodig.
- WIM- Kurtje heeft vooral rust nodig, mevrouw. In de situatie die jij voorstelt, zal hij die nooit krijgen.
- LE DUC- Kurtje heeft ook een moeder nodig.
- WIM- Dus gun ik hem die.
- LE DUC- De kans is groot, dat jij je zoon dan nooit meer gaat terugzien.
- WIM- Ik ben niet van plan, hem ooit uit het oog te verliezen.
- LE DUC- Hij gaat jou beschouwen, als een onwaardige vader. Iemand die zich niets van hem aantrekt.
- WIM- Ooit begrijpt hij mij wel. Zeker als jij in je eindrapport vermeldt, "waarom" ik afstand doe van mijn deel van het hoederecht.
- LE DUC- Ik weet niet, of dit veel zal helpen, mijnheer Geldhof.
- WIM- Jij gaat die reden toch vermelden?
- LE DUC- Om jou een plezier te doen. Toch vind ik deze beslissing van jou erg dom.
- WIM- Ik weet maar al te goed, wat er anders weer staat te gebeuren. Dit wil ik mijn zoontje niet meer aandoen.
- LE DUC- Jij bent precies bang van die vrouw?
- WIM- Ik ben heel erg bezorgd om Kurtje, en al even bezorgd om zijn moeder.

LE DUC- Jij vreest voor haar toekomst?

WIM- Heel erg.

LE DUC- Eerlijk gezegd, ik ook.

ELISE- (Opgewonden) Ik niet!

LE DUC- Mijnheer Geldhof, ik mag dus definitief noteren, dat jij afstand doet van jouw deel van het hoederecht?

WIM- Ja.

LE DUC- Dan kan ik moeilijk anders, dan het volledig hoederecht toekennen aan mevrouw Baeten... Heeft er nog iemand een vraag hieromtrent?... Niemand?... Dan sluit ik nu af, met ieder van jullie van harte te danken voor jullie medewerking. ~~De~~ zitting wordt hiermee oöpgheven.

(Mevrouw Le Duc staat op en verlaat de zaal. Ook Elise en Stevens staan op het punt te vertrekken.)

STEVENS- Tevreden over de uitspraak van de rechter, mevrouw Baeten?

ELISE- Heel tevreden.

STEVENS- Jammer van dat hoge bedrag voor dat oog.

ELISE- (Nogal venijnig) Hij zal nog lang op zijn geld mogen wachten! Nog heel lang!

(Elise en Stevens verlaten de zaal. Ook mevrouw Mercier en mijnheer Alstein willen vertrekken.)

MERCIER- Waarom heb jij mijnheer Geldhof niet wat geholpen?

ALSTEIN- Jij bedoelt?

MERCIER- Jij hebt niets gezien. Jij herinnert je niets meer. Dit klopt toch niet.

ALSTEIN- Ik zorg, dat ik overal tussenuit blijf. Hoe meer je zegt, hoe meer je zelf in de problemen geraakt.

MERCIER- Iemand anders is nu hiervan het slachtoffer.

ALSTEIN- Dat iedereen zorgt voor zichzelf!

(Mevrouw Mercier en mijnheer Alstein verlaten de zaal. Ook de inspecteurs Deprez en Raes zijn op weg naar de uitgang.)

RAES- Wie zijn verstand gebruikt zoals mijnheer Geldhof, wordt zelf hiervan de dupe.

DEPREZ- Ruziemakers halen meestal hun slag thuis.

RAES- Vind jij dit eerlijk?

DEPREZ- Wat doen wij eraan?
